

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΡΚΡΗΤΙΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

ΧΑΝΙΑ 15 Φεβρουαρίου 1957 | ΕΤΟΣ ΣΤ' ΤΕΥΧΟΣ 8ον | ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. Δραχ. 20 | ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΑΧ. 1,50

Η ΑΘΑΝΑΤΗ ΚΡΗΤΗ

'Αγρίμια κι' άγριμάκια μου
λάφια μου μερωμένα,
πέστε μου ποῦν οἱ τόποι σας
Και ποῦν' τὰ χειμαδιά σας.
Γρεμνά 'ναι μας οἱ τόποι μας
λέσκες τὰ χειμαδιά μας
τὰ σπηλιάρια τοῦ βουνού,

ΜΗΝΥΜΑ ΜΙΑΣ ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΚΥΠΡΙΩΤΟΠΟΥΛΑΣ

Ἀγαπημένες μας Ἑλληνοπούλες τῆς Κύπρου.
Ἄν καὶ μᾶς χωρίζῃ ἡ γαλάζια θάλασσα καὶ τὰ ψηλὰ βουνά, ὅμως πάντα εἴσθε κοντὰ μας. Πάντα σᾶς ἔχομε στὸ μυαλό μας. Εἴμεθα ἑλληνοπούλες καὶ τὸ ἔχομε πρὸς τιμὴν μας. Ἀλήθεια εἶναι με γάλῃ τιμὴ μας, νὰ ἔχομε μιὰ τέτοια λαμπρὴ καὶ δοξασμένη πατρίδα τὴν ΕΛΛΑΔΑ. Τὴν αἰώνια καὶ ἀθάνατη Ἑλλάδα. Τὴν ἑξακουστὴ πατρίδα, πού με τὴν φωτεινὴ τῆς δᾶδα ἐφώτισε τὰ σκοτιάδια ἄλλων λαῶν. Εἶναι ἡ μητέρα τῆς ἐλευθερίας. Ἡ χώρα τοῦ πολιτισμοῦ. Εἶναι κρυστόλιση νεράϊδα με αἰωνίαν, σύντροφον τὴν δόξαν. Δόξα—Ἑλλάδα. Ὑψηλές καὶ ἀσύλληπτες ἰδέες. Μόλις στὸν νοῦ σου φέρῃς τὴν Ἑλλάδα, ἀμέσως παρουσιάζεται μπροστά σου καὶ ἡ Δόξα. Ἡ Δόξα ἐγεννήθηκε καὶ ἐμεγάλωσε καὶ ἐθέρειψε στὴν ἀγαπημένη μας πατρίδα. Ἐφεροῦγισε στὶς Θερμοπύλες, συνώδευσε τὰ παλληκάρια τοῦ 1821 καὶ τοῦ 1940. Πάνω ἐκεῖ στὴν βραχώδη Πίνδο ἔστεφάνωσε τὰ λαμπρὰ παλληκάρια μας με τὴν ἀθάνατη καὶ ἀμάραντη Ἑλληνικὴ δάφνη. Πόσα δὲν μπορεῖ νὰ γράψῃ κανεὶς διὰ τὴν γλυκεῖα αὐτὴν πατρίδα! Σὲ ποῖο ἄλλο μέρος θὰ εὔρη κανεὶς τὸ γλυκὸ ἐκεῖνο γαλάζιο χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ; Τὴν δροσερὴ αὔρα τῆς θαλάσσης; Τὰ γραφικὰ καὶ ὄρατα νησιά, πού τὴν στεφανώνουν; Ὅλα αὐτὰ στὴν Ἑλλάδα. Στὴν πατρίδα τῶν παλαιῶν θεῶν καὶ νέων ἡμιθέων. Πόσο γλυκὰ ὁ Μαβίλης ψάλλει: «Ἑλλάς τὸ μεγαλεῖο σου βασιλεμα δὲν ἔχει, καὶ δίχως γνέφια τοὺς καιροὺς ἡ δόξα σου διατρέχει».

Ἄλλοίμονο ὅμως! Πάντα κοντὰ στὸ ὄραϊο παραμονεύει ἡ ζήλεια, ὁ φθόνος... Ναὶ! αὐτὸ ἐπαληθεύει καὶ τὸ δράμα τῆς ἀγαπημένης μας καὶ ἰδιαιτέρας πατρίδος σας Κύπρου. Διὰ τὴν ἡ πανίσχυρος Ἀγγλία νὰ φθονήσῃ καὶ νὰ βάλῃ ὑπὸ τὸ πέλαμα τῆς τὸ Ἑλληνικὸ μας νησί; Τὸ διαμάντι τοῦ Αἰγαίου; Τὸ ἀτίμητο πετράδι τοῦ περιδεραιοῦ τῆς Ἑλλάδος; Μὲ πόση κωθρότητα καὶ ἀδιαφορία ἀκούει ἡ «σύμμαχος Ἀγγλία τὶς κραυγὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ!» Δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ τὶς φωνές καὶ τὶς ἀπειλές τῶν Ἑλλήνων. Εἴμεθα Ἑλληνες. Διὰ τοῦτο ποτὲ με δάκρυα καὶ με ἰκεσίας δὲν διώχομε τοὺς ἀνόμους κατακτητὰς τῆς φιλιότητος μας πατρίδος. Τοὺς ἀπομακρύνουμε καὶ τοὺς ντροπιάζουμε με τὴν ἀνδρεία μας. Μὲ τὴν αἰωνίαν Ἑλλ. ἀνδρείαν. Αὐτὴ, πού ἐχάραξε ἀδρὰ τὸ ὄνομα τῆς φυλῆς μας. Αὐτὴ, πού κατετρόπωσε τόσους βαρβάρους ἀνὰ τοὺς αἰῶνας. Αὐτὴ καὶ τώρα δὲν ἐσβησε. Ποτὲ δὲν θὰ

οβήσῃ. Θὰ λάμπῃ πάντα ὅπως ὁ ἥλιος, διὰ νὰ ἐχωρίζῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ὅλες τὶς πατρίδες. Ἐτοὶ λοιπὸν καὶ τώρα οἱ Ἀγγλοὶ θέλοντας καὶ μὴ θὰ ἐγκαταλείψουν τὰ ἱερὰ χῶματα τῆς Κύπρου μας. Κοντὰ στὸν Ἑλλ. στρατὸ, τὸν ἀγρυπνο φρουρὸν τῆς πατρίδος μας, στέκεται ἡ Ἑλλ. νεολαία. Μέσα σ' αὐτὴν εὐρισκόμεθα καὶ μεῖς τὰ Κρητικοπούλα. Τὸ αἷμα βράζει στὶς φλέβες μας. Ζητοῦμε τὸ δίκαιο, καὶ θὰ τὸ λάβωμε, διότι μᾶς ἀνήκει. Δὲν θ' ἀφήσωμε τὸ λαμπρὸ μας νησί νὰ ὑποφέρῃ ἐπὶ πολὺ. Θὰ κάνωμε ὅ,τι μποροῦμε διὰ σᾶς ἀγαπημένες μας ἀδελφοῦλες. Θὰ τὸ γύσωμε ἀκόμη καὶ τὸ αἷμα μας διὰ τὴν ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΑΣ. Σκλαβιά στὴν Ἑλλάδα δὲν ζῆ ποτέ. Μόνο ἡ λευτεριά γιγαντώνει. Θάρρος λοιπὸν ἀδελφοῦλες. Πάντα ἐκεῖνο, τὸ ἴδιο ἑλληνικὸ θάρρος, ἃς φωλιάζῃ στὴν ψυχὴ σας. Μέσα σας ἃς ζῆ καὶ ἃς ἀναπτύσσεται ἡ μεγάλη ἰδέα, ἡ «ΕΝΩΣΙΣ ΣΑΣ» με μᾶς.

Μένετε ἀκλόνητες. Μὴ πτοεῖσθε μπροστὰ στὶς φοβέρες τοῦ βάρβαρου κατακτητοῦ. Ἀγωνίεσθε ἕνα ἀγῶνα ἱερὸν, ὑψηλὸν. Ἀγωνίεσθε διὰ τὰ ὑψηλὰ ἰδανικά, τὴν Πατρίδα, θρησκείαν, οἰκογένειαν. Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι «ἡ λευτεριά δὲν φυλακίζεται ὅπως οἱ ὑπερασπιστὲς τῆς». Ὅλες μαζί ἃς ἔχομε ὑπ' ὄψιν μας ὅτι «τὴν Λευτεριά ὁρτήσανε ποιάς μάννας εἶναι γέννα καὶ εἶπε, πὼς τὴν γέννησε τὸ ἑλληνικὸ τὸ αἷμα» Ἐμεῖς οἱ Κρητικοπούλες στὴν προσευχὴν μας εὐχόμεθα διὰ τὴν ἐλευθερίαν σας. Τραγουδάμε με πόθο καὶ ἐνθουσιασμὸ τὰ ἀθάνατα ἐκεῖνα τραγούδια, πού ἀναφέρονται στὴν ἐλευθερίαν σας Εἴμεθα ἔτοιμες νὰ πολεμήσωμε στὸ πλάι σας διὰ νὰ δεῖξωμε διὰ μίαν φορὰν ἀκόμη τί εἶναι οἱ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ. Μακάρι ὁ Θεὸς με τὸν καινούργιον χρόνον νὰ σᾶς δωρίσῃ τὴν ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Οἱ ψυχές μας μεταρσιούνται καὶ τὰ χεῖλη μας ψάλλουν «Ἄς χαροῦμε τὴν Ἑλλάδα σοῦ Χριστοῦ τὸ φῶς λουσμὲν ἡ μιὰ Ἑλλάδα εὐτυχισμένη με τὴν ΚΥΠΡΟ ἑνωμένη.....

ΝΟΥΛΑ ΠΡΑΤΙΚΑΚΗ

Τάξις Η' Γυμνασίου Πόμπιας

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΞΥΛΟΝ ΑΠΕΛΕΚΗΤΟΝ

Διατί ὅλοι διψοῦν μαθήσεως ; Διατί μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄρρενες καὶ θήλειες κηπεύουσι τὸ τιμαλφές τῆς παιδείας δένδρον ;

Διότι οἱ καρποὶ τῶν γραμμάτων εἶναι γλυκεῖς !

Διὰ τῶν γραμμάτων πλησιάζει κανεὶς περισσότερον πρὸς τὸν ἑαυτὸν του, πρὸς τὴν φύσιν, πρὸς τὸν Θεόν !

Ἐνας ἐπιπόλαιος μελετητὴς δύνάται νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἐκ τῶν τεσσάρων λέξεων ἀποτελουμένην τοῦ λαοῦ φράσιν «ἀνθρωπος ἀγράμματος ξύλον ἀπελέκητον», ὡς κενὴν, ὡς μωρὰν.

Ἄλλὰ ἴδου ὅμως τὴν βαθυτέραν σημασίαν τῆς. Ὅπως τὸ ἀκατέργαστον, τὸ ἀσμίλευτον ξύλον ἔχει περιορισμένην χρῆσιν, τοιουτοτρόπως καὶ τὸ πεδίον τῆς δράσεως τοῦ ἀπαιδέυτου ἀνθρώπου, εἶναι μικρὸν καὶ περιορισμένον.

Μία ἀμόρφωτος, ἀπαιδέυτος ἀνθρωπίνη ὑπάρξει δύνάται ἐπ' ὀλίγον μόνον χρόνον νὰ ἀποβῆ ὠφέλιμος, ἐνίοτε ὅμως παρασυρομένη διὰ ποικίλους λόγους, ἀποβαίνει περισσότερον βλαβερὰ ἢ ὠφέλιμος εἰς τὴν κοινωνίαν. Ἀπὸ τοῦτο λοιπὸν συμπεραίνομεν ὅτι τὸ ξύλον ὑπερέχει τοῦ ἀγράμματος διότι αὐτὸ οὐδέποτε βλάπτει.

Ὁ ἀγράμματος ἀνθρωπος στερεῖται τῆς σκαπάνης ἣτις καλλιεργεῖ τὸ πνεῦμα ὡς ἡ σμίλη τοῦ ξυλουργοῦ κατεργάζεται τὸ τραχὺ ξύλον.

Ὡ! δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολὴ νὰ εἶπω ὅτι ἐὰν ὁ ἀγράμματος ἀνθρωπος θὰ ἠδύνατο ποτὲ νὰ ἠξέυρη ὅ, τι δὲν ἠξέυρη δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ γελᾷ ποτέ ! νὰ διασκεδάσῃ, νὰ παίξῃ, νὰ χαρῆ, νὰ εὐτυχήσῃ.

Ἄδυναίει ὁ ἀμαθὴς νὰ κρίνῃ ὀρθῶς καὶ νὰ ἐκφέρῃ γνώμην περὶ ζητήματός τινος ἐξερχομένου μόλις τῆς στοιχειώδους ἐμπειρίας.

Ἄδυναίει νὰ ἀναγνώσῃ καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ γράψῃ καὶ ὡς ἐκ τούτου πολλάκις ἀναγκαζόμενος νὰ φανερώσῃ μυστικά του εἰς ἕτερον πρόσωπον γνωρίζον ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν λυπεῖται ὑπερβολικὰ ;

Ἡ μόρφωσις χαλινώνει τὰ πάθη, μετριάζει τὰς ὀρέξεις, καλλιεργεῖ τοὺς χαρακτῆρας, ὁ δὲ κίτοχος ταύτης ἔχει ἤδη ἀποκτήσει ὁδηγὸν ἄριστον καὶ ἱκανὸν σύμβουλον, δυνάμει τοῦ ὁποίου ρυθμίζει τὰς ὑποθέσεις του.

Ὁ Κικέρων ἐδοξιάσθη διότι θὰ ἐγνώριζεν τό :

«Litterarum radices amarae sunt sed fructus dulces»

Ὁ Δημοσθένης, ὁ Σωκράτης, ὁ Ὅμηρος, ὁ Πλάτων, μένουσιν ἀθάνατοι καὶ τὰ ὀνόματά των

εὐγνωμόνως προφέρονται ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων καὶ ψάλλονται ὑπὸ τῶν θεῶν μουσῶν διότι ὑπῆρξαν φιλομαθεῖς τηρήσαντες ἐπακριβῶς τό : «Φίλει τὴν παιδείαν».

Δύνάται κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι παιδεῖα εἶναι φάρμακον σωτήριον, *δαπανηρὸν, πικρότονον,*
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΚΟΥΝΕΛΑΚΗΣ
Τάξ. Η' Γυμν. Καστ. Κισσάμου

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Εἶναι Τετάρτη ἀπόγευμα. Ἡ μικρὴ καμπούλα τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ κτυποῦσε ρυθμικὰ καλῶντας τὰ παιδάκια, ὅπως ἡ κλῶσσα τὰ κλωσσόπουλά τῆς. Ὅλα τρέχουν μὲ προθυμία ν' ἀκούσουν ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ κατηχητοῦ τὰ ὠραῖα ἐκεῖνα καὶ θεῖα λόγια, ποῦ δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο, παρὰ λόγια ἀγάπης καὶ συγνώμης.

Σὲ λίγο ὅλα τὰ παιδάκια μαζεύτηκαν στὴν ἐκκλησοῦλα. Καὶ ὁ κατηχητὴς ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν ἱερέα τοῦ χωριοῦ, φορώντας τὸ παληό, μὰ σεβαστὸ ῥάσο του, ἀρχίζει τὸ μαθημά του. Στὰ μάτια του καθρεπτιζόταν ὅλο τὸ μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς του, καὶ στὸ πρόσωπό του ἔλαμπε ἡ θεῖα χάρις. Ἀλήθεια ! πόσο ἀφοσιωμένα ἦταν στὸ μάθημα... Ρουφούσαν μὴ μὴ λέξι ποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ κατηχητοῦ. Μὰ κι αὐτὸς μὲ τὸ χαρῶμενο ὄφρος του ἔλεγε στὰ παιδιά.

«Ἀγαπητὰ μου παιδιά, Πάντα μὲς τὴς καρδιές σας νὰ φωλιάζῃ ὁ Χριστός. Νὰ ἀγαπᾶτε τὸν πλησίον σας. Νὰ σέβεστε τοὺς γονεῖς σας καὶ τοὺς μεγαλυτέρους σας. Νὰ ἀγαπᾶτε τὸν Χριστὸν γιατί μόνον αὐτὸς μᾶς ὁδηγεῖ στὸν δρόμο τῆς ἀλήθειας». Μετὰ ἀπὸ τὸ μάθημα τοὺς εἶπε νὰ ψάλλουν μερικὰ τροπάρια. Τὰ παιδιά μὲ μεγάλη χαρὰ ἐψάλλον καὶ οἱ γλυκὲς τῶν φωνούλες, σὰν θυμιάμα, ἀνέβαινον πρὸς τὸν οὐρανόν.

Ὡ πόσο θὰ μοῦ μελῆν ἀξέχαστο αὐτὸ τὸ ἀπόγευμα ! καὶ πόσο εὐτυχισμένη ἦμουν ἐκεῖ κοντὰ στὰ ἀγνὰ καὶ ἄκακα παιδιὰ τοῦ χωριοῦ...

Στὸ τέλος φιλώντας τὸ χεῖρι τοῦ ἱερέα, σκορπίστηκαν γύρω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, τραβώντας καθένα γιὰ τὸ σπιτί του.

ΤΖΑΝΑΚΑΚΗ ΦΙΛΙΑ

Τάξις Στ' Γυμν. Καστελ. Πεδιάδος

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

“Εσθυσε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου
στὸ πυκνὸ τὸ δειλινὸ
κι’ ὄλοι σὺπασαν κι’ ἀκοῦνε
τὸ γλυκὸ Ἑσπερινό!...

Ἀλήθεια ὁ ἡλῖος πλησίασε στὴ δύση του. Ὡς
τις σπαρμένες πλαγιές ἀπὸ τὰ ἀμπέλια καὶ τοὺς ἐ-
λαιῶνες πέρα ἀπὸ τὶς κορυφές τῶν λόφων καὶ τὰ
πράσινα σύνορα τοῦ δάσους ἀπλώνεται ἓνα ἀπαλὸ με-
νεξελὶ χρώμα.

Οἱ θόρυβοι τῆς ἡμέρας ἔχουν ἡσυχάσει καὶ μο-
νάχα τὸ θεῖο στόμα τῆς καμπάνας σὰν ἀπόφωνο ποὺ
στέλνει προσευχὴ στὸ δημιουργό μας μᾶς καλεῖ στὴ
βραδυνή μας προσευχή.

Ὡρα χαρᾶς καὶ ἀνακουφίσεως! Πόσες ψυχές αὐ-
τῆ τῆ στιγμῆ δὲ θὰ χάρηκαν ἔστω καὶ γιὰ λίγα λε-
πτά!...

Οἱ ἄρρωστοι στὸ νοσοκομεῖο σηκώνοντας ἀργὰ τὸ
κεφάλιτους ἀπὸ τὸ αἰώνιο βαρετὸ πιά μαξιλάρι κάνουν
τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ στέλνουν ἀπαλὰ μιὰ θερ-
μὴ προσευχὴ πρὸς τὸν πατέρα μας ποὺ θὰ φροντίσει
γι’ αὐτούς. Οἱ κατάδικοι στὶς φυλακές ποθοῦντες τοὺς
δικούς τους ἀφοῦ εἰπὺν κι’ αὐτοὶ μιὰ φωνὴ ἀπελ-
πισίας θὰ ψιθυρίσουν σιγὰ τὸ «Θεέ μου σὲ παρακα-
λοῦμεν» καὶ ὄλοι γενικῶς ποὺ δουλεύουν χύνοντας τὸν
τίμιον ἰδρῶτα τους γιὰ νὰ κερδίσουν τὸν ἐπιούσιον
ἄρτο.

Ἑσπερινός! λέξεις γλυκειά. Λέξεις ποὺ στὸ ἀκου-
σμά της μιὰ βασανισμένη καρδιά δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ
λάβῃ λίγο θάρρος μέσα στὰ τόσα θάανά της.

Εἶναι ὥρα ἀγαλλιᾶσεως, ἀγάπης καὶ συγγνώμης.
Στιγμὴ ποὺ στεγνώνει τὰ δάκρυα καὶ παρηγορεῖ τὴ
θλίψη. Κατ’ αὐτὴ τὴν ὥρα στέλνοντας τὴν προσευχὴν
σου πρὸς ἐκεῖνον ἐλαφρύνεσαι ἀπὸ τὸ βάρος τῶν
ἁμαρτιῶν σου καὶ σηκώνεις ὑπερήφανα τὸ κεφάλι
πρὸς τὸν οὐρανόν, συναντᾶς τὸν δημιουργὸν καὶ ἀφοῦ
πάρεις πρῶτα συγγνώμη τὸν παρακαλεῖς μετὰ νὰ φω-
τίσει ὄλα τὰ ἀγαπημένα του τέκνα μετὰ τὸ φῶς τῆς ἀ-
γάπης του.

Ὡ! ἀλήθεια νομίζεις πὼς ἀκοῦς πολὺ καθαρά
στ’ αὐτιά σου τὴ συνομιλία μεταξὺ ἀνθρώπων καὶ
Θεοῦ. Τί μεγαλεῖο! λὲς καὶ ζῆς σὲ μιὰ διαφορετικὴ
ζωὴ πέρα ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς κακίας αὐτοῦ τοῦ κό-
σμου. Νομίζεις πὼς μπαίνει στὴν ψυχὴ σου ἡ ἀναλαμ-
πὴ κάποιου πιδ φωτεινοῦ φωτὸς ποὺ λάμπει ἔξω ἀ-
πὸ τὰ σκοτάδια τῆς ἁμαρτίας, στὸ μέρος ποὺ ὄλα εἶ-
ναι φωτεινά καὶ λαμποκοποῦν ἀπὸ εὐτυχία καὶ γαλή-
νη. Εἶναι λάμψη ἐλευθερίας ἀπὸ τὴ θλίψη καὶ τὴ
καταχνιά τῆς ψυχῆς.

Εὐλογημένη ὥρα τῆς ἀγάπης, τῆς ἀδελφωσύνης.
Πότισε μετὰ τὸ φῶς σου ὄλη τὴν πλάση καὶ κάνε νὰ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ γιὸς φεύγει γιὰ τὸν πόλεμο καὶ ὑπόσχεται
στὸν πατέρα του ὅτι ἐπιστρέφοντας θὰ τοῦ φέρῃ ἓνα
ἐχθρικό κεφάλι.

—Μακάρι τοῦ λέει ὁ πατέρας, νὰ γυρίσης καὶ
ἔλα καὶ χωρὶς κεφάλι.

Ὁ καθηγητὴς: Ἀνώνυμον λέγεται τὸ πρόσωπον
τὸ ὁποῖον δὲν θέλει νὰ γίνῃ γνωστὸν. Μὰ ποιὸς μιλά
ἐκεῖ κάτω;

Μιὰ φωνή: Ἐνας ἀνώνυμος, κύριε καθηγητά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΡΔΙΚΑΚΗΣ Ζ' Πρακτικοῦ.

Ἐνας ἐπαρχιώτης (κοντοχωριανός μου), δταν
πῆγε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἀθήνα πῆγε νὰ δῇ κά-
ποιον συγγενή του. Αὐτὸς γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ ἀ-
ποφάσισε νὰ τοῦ δείξῃ τὰ ἀξιόθεατα τῆς πόλεως. Ὁ
ταν ἔφθασαν στὸ Ζάππειο, τοῦ λέει ὁ Ἀθηναῖος:

—Αὐτὸ εἶναι τὸ Ζάππειον μέγαρον καὶ τὸ ἀγαλ-
μα ποὺ εἶναι μπροστὰ εἶναι ὁ Ζάππας.

Καθὼς προχωροῦσαν ἔφθασαν στὸ Στάδιο, ὁ Ἀ-
θηναῖος πάλι τοῦ λέει:

—Αὐτὸ εἶναι τὸ Στάδιο καὶ τὸ ἀγαλμα ποὺ εἶναι
μπροστὰ.....

Τὸν διακόπτει τότε ὁ ἐπαρχιώτης συμπληρώνον-
τας θρισμθευτικά:

—Ναί, ναί τὸ ξέρω εἶναι ὁ Στάδας ποὺ ἐφτιαξε
τὸ Στάδιο.

ΒΛΑΧΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ Γυμνάσιο Βιάννου

Ὁ Γιάννης φθάνει στὴν Ἀθήνα, πάει σ' ἓνα ξε-
νοδοχεῖο καὶ ζητεῖ ἓνα δωμάτιο.

—Σὲ ποῖο πάτωμα; τὸν ρωτοῦν. Στὸ πρῶτο ἔχει
τὸ δωμάτιο 30 δραχ.

—Στὸ δεύτερο;

—20 δραχ.

—Στὸ τρίτο;

—15 δραχ.

—Στὸ τέταρτο;

—10 δραχ.

—Στὸ πέμπτο;

—5 δραχ.

—Στὸ ἕκτο;

—Δὲν ἔχω ἄλλο πάτωμα, κύριε.

—Ὁρεβουάρ, τότε. Τὸ ξενοδοχεῖο σας εἶναι πο-
λὺ χαμηλὸ γιὰ μένα!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΑΡΑΚΗΣ

Ἡ Γυμν. Καστελλίου Κισσάμου

Χυθὴ σὰν ἓνας χεῖμαρρος ἀπὸ μιὰ μεριά ὡς τὴν ἄλλη
μιὰ ἀγνή ἀγάπη ὁμοια μετὰ ἐκεῖνη ποὺ δείχνει ὁ Κύ-
ριος πρὸς ἡμᾶς.

ΜΑΡΙΚΑ Ι. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Τάξεις ΣΤ' Γυμνασίου Ἱεραπέτρας

Ήταν ολομόναχος στὸν κόσμο. Τὰ χάρδια τοῦ πατέρα δὲν τὰ γνώρισε, τὴν μητρικὴ ἀγκαλιά τὴν ἀποχωρίστηκε πολὺ μικρὸς Σὰν ἓνα μικρὸ σπουργίτι γύριζε τοὺς δρόμους ζητώντας ποῦ καὶ ποῦ κανένα κομμάτι ψωμί γιὰ νὰ χορτάσει τὴν πείνα του. Ὅλοι τὸν φώναζαν ὁ μικρὸς Ἀλήτης. Κανένας δὲν τὸν συμπονοῦσε. Κανείς δὲν ἐνδιαφερόταν γι' αὐτὸν καὶ ντυμένος στὰ κουρέλια ζητοῦσε ποῦ καὶ ποῦ κάτι ποῦ νὰ τοῦ δευράνη τὴν φτωχὴ του καρδιά. Κάτι ἀλοιώτικο ἀπὸ τὰ συνηθισμένα. Ὅχι φωτιά, ὄχι ποτέ, κάτι ἄλλο, καὶ ὅμως ἄδικα τ' ἀναζητοῦσε.

Ξέροντας τὰ ξυπόλητα πόδια του κατηφόριζε στὸν μεγάλο δρόμο ὁ μικρὸς Ἀλήτης καὶ προσπαθοῦσε νὰ μετριάσει τὸ κρῦο μὲ τὰ λίγα κουρέλια ποὺ σκέπαζαν τὸ φτωχὸ του κορμί. Ἡ βροχὴ καὶ τὸ χιόνι τὸν κτυποῦσαν παντοῦ ἀλύπητα, τὸ κρῦο δυνάμωνε καὶ ὁ μικρὸς ἀλήτης περπατοῦσε. Σπίτι δὲν εἶχε. Κοιμόταν ὅπου νόμιζε ὅτι δὲν θὰ πείραζε κανένα, ἐκεῖ ὅπου εὑρίσκει λιγότερο κρῦο. Ἡ βροχὴ ἔπεφτε στὰ κρυστάλα τῶν βιτρινῶν καὶ ὁ μικρὸς ἀλήτης κτυποῦσε ὄχι τὴν βροχὴ ἀλλὰ κείνα ποὺ εἶχαν μέσα. Ἀχ πόσο θὰ ἤθελε νὰ εἶχε κι' αὐτὸς ἓνα παλτὸ γιὰ νὰ ζεστάνη τὸ κορμί του κι' ἓνα ζευγάρι παπούτσια γιὰ νὰ μὴν πηγαίνει ξυπόλητος μέσα στὸ κρῦο καὶ τὴ βροχὴ. Μιὰ στιγμὴ κεῖ ποῦ κατηφόριζε στάθηκε μπροστὰ σὲ μιὰ βιτρίνα. Τὰ ματάκια του κτυποῦσαν λαίμαργα στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἓνα παλτὸ ποῦ κρεμόταν. Τὶ κρῖμα ὅμως αὐτὸς δὲν εἶχε τόσα λεφτὰ ποὺ χρειαζόταν γιὰ νὰ πάρη. Λίγες δεκάρες—ποὺ ὑπῆρχαν μέσα στὴν τσέπη—δὲν ἔφταναν οὔτε γιὰ ἓνα κουμπί. Ἐνα δάκρυ κύλησε ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ μικροῦ ἀλήτη.

Γιατὶ κι' αὐτὸς νὰ μὴν πάρη ἓνα παλτὸ, γιατί νὰ μὴν ἔχει κι' αὐτὸς Μητέρα, Πατέρα. Δίπλα του περνοῦσαν διαβάτες καθέννας ντυμένος μὲ ζεστά ροῦχα ποὺ μετρίαζαν τὸ κρῦο. Ὁ μικρὸς Ἀλήτης κύτταζε καὶ τὰ μάτια του δάκρυζαν.

Εἶχε ἀπορροφηθεῖ κοιτάζοντας τὴν βιτρίνα διὰν ἓνα χέρι τὸν τραβήξε.

—Δὲν ἔχεις καμμιά δουλειὰ ἐδῶ, ἄντε φύγε γρήγορα,

Ήταν ἓνας ὑπάλληλος τοῦ καταστήματος. Γύρισε τὸν κύταξε γιὰ μιὰ στιγμὴ, κι' ἔπειτα τραβήξε πάλι τὸν δρόμο του.—Μὰ τί τοῦ ἔκανα αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Τὸν πείραξα, τὸν ἐνώχλησα. Τίποτα ὅμως. Αὐτὰ σκεφτόταν ὁ Μικρὸς Ἀλήτης. Γιατὶ αὐτὸ; Γιατὶ;

Τὶ τοὺς κάνω καὶ μὲ διώχνουν ἀπ' ὅπου σταθῶ. Δὲν μὲ θέλουν ἐπειδὴ εἶμαι κουρελιάρης. Αὐτὰ στροβιλιζόταν στὸ μυαλό τους κι' ὁ μικρὸς ἀλήτης τραβοῦσε τὸν δρόμο του. Δὲν ἤξερε οὔτε καὶ ὁ ἴδιος ποῦ πήγαινε. Τὸ χιόνι ἔπεφτε, ἀλλὰ αὐτὸς δὲν ἐνδιαφερόταν γιὰ τὴν παγωνιά. Στὸ μικρὸ του μυαλό στροβιλιζόταν πάντα τὸ ἴδιο πράγμα.—Γιατὶ δὲν εὑρίσκει λίγη συμπόνια κι' αὐτὸς. Γιατὶ; Τὸ χιόνι τὸν πάγωνε, οἱ ψυχάλες τῆς βροχῆς τὸν κτυποῦσαν καὶ ὁ μικρὸς ἀλήτης προχωροῦσε πάντα σκυφτός καὶ

Ὁ Οὐρανὸς σκεπάστηκε καὶ πάλι μὲ μαῦρα σύννεφα. Μιὰ ἀπέραντη ἰσυχία ἔχει ἀπλώσει τὰ φτερά της πάνω ἀπὸ τὴν πόλη. Κάπου κάπου κάποια χλωμὴ ἀχιτίδα τοῦ φεγγαριοῦ κατορθώνει νὰ πηδήσει αὐτὸ τὸ φράχτη ποῦ χουσε φτιάξει μεταξὺ τους τὰ σύννεφα καὶ νὰ τοῦ φωτίσει τὸ πρόσωπο.

Κι' ὕστερα σιγὰ σιγὰ ἀρχίζει ἡ βροχὴ. Αὐτὴ ἡ μονότονη κι' ἀνιαρὴ βροχὴ, ποῦ σοῦ δίνει στὰ νεῦρα ἕταν εἶσαι μόνη!

Νομίζω πὼς ἔλα,—αὐτὸ τὸ μόνότονο τίκ-τάκ τῆς βροχῆς, αὐτὴ ἡ μαυρίλα τ' οὐρανοῦ, αὐτὰ τὰ ἀραιὰ δῆματα τῶν διαβατῶν στὸ πλακόστρωτο—ἔλα συμμαχήσανε νὰ μοῦ κάνουνε πιὸ θρειά, πιὸ ἀσηκώτη τὴ μοναξιά μου.

Κι' ὅσο περνᾷ ἡ ὥρα μοῦ φαίνεται πὼς ἔνα ἀτσάλινο ἀποκρουστικὸ χέρι μοῦ σφίγγει ὀλοένα καὶ περισσότερο τὴν καρδιά.....

Κι' ὅσο περνᾷ ἡ ὥρα—τὸ ρολοῖ χτυπᾷ τώρα ἀργά, καθαρὰ 11 φορές—νοιώθω πὼς τὸ φάρμακο ποῦ θὰ μὲ σώσει ἀπὸ τὴ φοβερὴ ἀρρώστια ποῦ τὴ λένε μελαγχολία καὶ ποῦ τὴν προκαλεῖ ἡ μοναξιά δὲ θὰ τὸ βρῶ οὔτε στοὺς στίβους τῶν βιβλίων ποῦ βρίσκονται πάνω στὸ γραφεῖο μου, οὔτε πουθενὰ ἄλλου, Ἴνὰ τὸν κάνω ἄλλωστε τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Ἀριστοτέλη καὶ τοὺς τόσους ἄλλους ποῦ ἀντὶ νὰ μοῦ ἐξαλαφρύνουν τὴν ψυχὴν μοῦ τὴν σπρώχνουν ἀκόμα περισσότερο πρὸς τὸ ἀδιέξοδο....

Νοιώθω λοιπὸν πὼς μόνον ἓνα φάρμακο πολῦτιμο, ἀνεκτίμητο, μοναδικὸ ποῦ τὸ λένε «μητρικὸ χάρδι» θὰ μοῦ ξαναφέρῃ τὴ χαρὰ τὴ χαμένη τὴ γαλήνη ποῦ βρίσκεται μακριά....

ΛΟΥΛΑ ΣΑΚΟΡΑΦΟΥ

Ζ' Πρακτικοῦ Ρέθυμνον

κουρελῆς. Τὰ ξυπόλητα πόδια του πάγωναν κι' αὐτὸς περπατοῦσε. Γιατὶ νὰ εἶναι τόσος κακὸς ὁ κόσμος, γιατί; Εἶμαι ἓνας ἀλήτης γι' αὐτούς. Δὲν δὲν χεῖ γιὰ μένα κανείς; εἶμαι μόνος σ' αὐτὸν τὸν κόσμο τὸν κακὸ... Καὶ ὁ μικρὸς ἀλήτης περπατοῦσε ὅλο περπατοῦσε....

Τὸ ἄλλο πρωτὶ δὺο διαβάτες βεῖχαν ἓνα μικρὸ σῶμα μελανιασμένο καὶ ξυλιασμένο ἀπὸ τὸ κρῦο σκεπασμένο ἀπὸ χιόνι. Στὸ πρόσωπό του ἄνθιζε ἓνα χαμόγελο μᾶλλον τίκρας παρὰ χαοῦς. Ὁ μικρὸς ἀλήτης εἶχε πεθάνει ἀπὸ τὴν παγωνιά.

Κανείς δὲν ἔδωσε σημασία γιὰ τὸν μικρὸ. Ήταν γιὰ ὅλους ἓνας ἀλήτης. Ἐνας ἀλήτης. Ναι ἓνας ἀλήτης, ἓνα σπουργίτι τῆς ζωῆς.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧ. ΣΟΛΙΔΑΚΗΣ

Ἄποφ. Γυμν. Ἁγίου Νικολάου

Η ΚΑΛΗ ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Πᾶς ἄνθρωπος, πάσης κοινωνικῆς τάξεως, μορφώσεως καὶ ἡλικίας, εἴτε ἀσχολεῖται εἰς ἐπιστήμην, εἴτε ἀσκεῖ τέχνην, ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὁ χρόνος εἶναι πολυτίμος. Ἀπὸ τὴν καλὴν τοῦ χρόνου χρῆσιν ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία κάθε ἀνθρώπου εἰς τὴν ζωὴν. Τὸ βραχὺ ἀπόφθεγμα «Φεῖδου χρόνου», τοῦ σοφοῦ Λακεδαιμονίου Χείλωνος, καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον προσεκτικὸν εἰς τὰς ἐνεργείας του καὶ τοῦδίδει τὸ σύνθημα πρὸς δρᾶσιν.

Ἄλλ' ἐὰν ὁ χρόνος εἶναι πολυτίμος δὲ πάντα ἄνθρωπον εἶναι πολυτιμότερος δι' ἡμᾶς τοὺς νέους. Τοῦτο δὲ, διότι κάθε ἄνθρωπος προετοιμάζει τὸ μέλλον του κατὰ τὴν νεανικὴν του ἡλικίαν. Ἀπὸ τὴν φειδῶ καὶ τὴν καλὴν χρησιμοποίησιν τοῦ χρόνου κατὰ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν, ἐξαρτᾶται καὶ ἡ ἥσυχος ζωὴ κατὰ τὸ γῆρας. Ὅπως ὁ ὀπλίτης γίνεται καλὸς καὶ ἀξίος μαχητῆς, κατὰ τὴν περίοδον τῆς εἰρήνης, οὕτω καὶ κάθε ἄνθρωπος πρέπει νὰ καταρτίζεται διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἀπὸ τὰ ἔτη τῆς νεότητός του. Καὶ καθὼς εἶναι ἀνίκητος ὁ πολεμιστῆς ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰρήνης προητοιμάσθη ἐπαρκῶς, οὕτω καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πέρασαν τὰ ἔτη τῆς νεότητός των μελετῶντες, μοχθοῦντες καὶ ἀσκούμενοι θὰ εὐδοκμήσουν εἰς τὴν ζωὴν των.

Πρέπει νὰ ἐννοηθῆ ὅτι αἱ στιγμαὶ καὶ αἱ ὥραι δὲν εἶναι ἀσήμαντος ποσότης χρόνου, διότι μὲ αὐτὰς παρέρχονται αἱ ἡμέραι, τὰ ἔτη καὶ ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων.

Αἱ γενεαὶ παρέρχονται, ἡ μία ἀκολουθεῖ τὴν ἄλλην, οἱ αἰῶνες διαδέχονται ἀλλήλους, τὸ παρὸν εἶναι ἴσον μὲ τὸ μηδὲν καὶ μόνον παρελθὸν καὶ μέλλον ὑπάρχει. Κάθε στιγμή παρέρχεται χωρὶς τὴν ἐλπίδα νὰ ξαναγυρῆ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀναβάλλωμεν «ἐς αὔριον τὰ σπουδαῖα», διότι καὶ ἡ ἐπομένη ἔχει τὰς ἀσχολίας της. Ὁ χρόνος εἶναι τὸ πολυτιμότερον δῶρον, εἶναι ἀγαθὸν ἀνεκτίμητον, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ σπαταλῶμεν. Βέβαια πρέπει ὁ ἄνθρωπος ὅταν εἶναι νέος νὰ ἀπολαύσῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς νεότητος, ἀλλὰ μὲ μέτρον καὶ φρόνησιν. Ἐπειδὴ τὸ παρὸν γίνεται ἀμέσως παρελθὸν πρέπει ἡ ἀπόλαυσις νὰ ἀφίγη γλυκείας ἀναμνήσεις. Ἡ φρόνησις ὅμως ἀπαιτεῖ καὶ φροντίδα περὶ τοῦ μέλλοντός μας. Παράδειγμα ἐξαιρετικὸν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ χρόνου ἔχομε τὸν Θεμιστοκλέα. Ἐχλευάζετο ὑπὸ τῶν συνομηλικῶν του ὅταν ἐκλείετο πρὸς μελέτην εἰς τὸ σπουδαστήριόν του καὶ δὲν ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς διασκεδάσεις.

Ὅμως μὲ τὴν μελέτην ἀπέκτησε γνώσεις, πού τὸν βοήθησαν, νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα, καὶ νὰ δοξασθῆ, ἐνῶ οἱ χλευασταὶ του παρέμειναν εἰς τὴν ἀφάνειαν.

Εἰς τοὺς παρακινουῦντας αὐτὸν νὰ συμμετάσχῃ τῶν διασκεδάσεων ἔλεγε· «οὐκ ἔᾶ με καθεύδειν τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπιον».

Γνωρίζοντες τὴν πολυτιμότητα τοῦ χρόνου,

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ

Ὁ φοβερὸς Κροκόδειλος ἔχει πιστοὺς φίλους μικρὰ πουλιὰ πού τοῦ χρησιμεύουν θανάσια ὡς... ὀδοντογλυφίδες ;

Κάθε χρόνο συμβαίνουν χιλιάδες δυστηχῆματα στὰ διάφορα ὀρυχεία τοῦ κόσμου ;

Μόνον ἓνα ἐλάχιστο ποσοστὸ τοῦ πλούτου τῶν ὠκεανῶν ἔχει ἀξιοποιηθῆ μέχρι τώρα ;

Τὸ μεγαλύτερο ζῶο τοῦ πλανήτου μας εἶναι ἡ γαλάζια φάλαινα μήκους 36 μέτρων ;

Ἡ πρώτη γυναῖκα πού φόρεσε μεταξωτὲς κάλτσες ἦταν ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία ;

Οἱ νυχτερίδες εἶναι τὰ μόνα θηλαστικὰ στὸν κόσμο πού πετοῦν ;

Στὶς Ἀνατολικὲς Ἰνδίες ὑπάρχει ἓνα πουλί πού κατασκευάζει τὴν φωλιά του ράβοντας μὲ ἴνες φυτῶν μεγάλα φύλλα ;

Ἡ ἀντιλόπη πρέπει νὰ μάθῃ λίγες βδομάδες ἀφροῦ ἰδῆ τὸ φῶς νὰ πηδᾷ ἀπὸ λιγγιώδη ὕψη ;

Ὅτι τὸ διαμάντι εἶναι ὁ μόνος λίθος πού περιλαμβάνει ἓνα μόνον στοιχεῖον τὸν ἀνθράκα ;

ΡΟΥΜΠΙΝΗ ΠΕΡΑΚΗ

Τάξ. Ζ' Γυμν. Παλαιοχώρας

—Οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι τῆς γῆς δὲν ἔβλεπαν τοὺς ἴδιους ἀστερισμοὺς τοὺς ὁποῖους βλέπουμε σήμερα. Πρὸ 100.000 ἐτῶν ἡ Μεγάλη ἄρκτος π.χ. εἶχε τὸ σχῆμα ἐνὸς σταυροῦ.

—Ὁ πρῶτος μαθηματικὸς πού χρησιμοποίησε ἀλγεβρικὰ σύμβολα διὰ νὰ ὑποδηλώσῃ πράξεις ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν ἦταν ὁ Ἕλληνας Διοφάντης; (150—250 μ.χ. περίπου)

Ὁ Θωμᾶς Ἐδισσον πῆρε 1.500 περίπου διπλώματα εὐρεσιτεχνίας καὶ αὐτὸ διότι τὸ μόνον τοῦ ἐνδιαφέρον ἦταν τὰ διάφορα ἐπιστημονικὰ προβλήματα;

Ὁ Γαλιλαῖος φυλακίστηκε ὄχι γιὰ τὶς ἀστρονομικὲς του θεωρίες ἀλλὰ γιὰ τὶς θρησκευτικὲς του παρεκτροπὲς καὶ ὅταν πέθανε ἡ ἱερὰ ἐξέτασις θύλησε νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν κηδεῖα του;

Ἡ Βενετία εἶναι μία πόλις κτισμένη ἐπάνω σὲ 117 νησιάκια, ἔχει 150 κανάλια καὶ 378 γέφυρες;

Ἡ κουκουβάγια δὲν εἶναι σοφὴ, ὅπως νομίζει ὁ κόσμος, ἀλλὰ εἶναι μᾶλλον ἡλιθία;

ΕΜΜ. ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ

Η' τάξ. Γυμν. Καστελλίου Κισιάμου.

πρέπει νὰ ἀπαντῶμεν μὲ παρόμοιον πρὸς τὸν τοῦ Θεμιστοκλέους τρόπον, εἰς ἐκείνους πού θὰ θέλουν νὰ μᾶς τραβήξουν εἰς ἀλλοδαπήν, ἀπὸ τὴν τῆς καλῆς χρησιμοποίησεως τοῦ χρόνου, ὀδόν.

ΜΙΧ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗΣ Τάξις Η'.

Γυμνάσιον Πόμπιας

1ον Στή Σοβιετική Ένωση.

Ἦλθε ἡ νύκτα καὶ τὸ χωριὸν σὰν μιὰ ψυχὴ γλυκοκοιμήθηκε στὴν πλαγιὰ τοῦ βουνοῦ. Ὁ ὕπνος ἔδεσε στὴν ἀγκαλιὰ του σπιτία, δένδρα καὶ ἀνθρώπους. Σὲ λίγο τὸ ὄλοστρόγγυλο φεγγάρι ἤσυχον, βουβὸν σὰν νὰ μὴν ἤθελε νὰ ταραξῆ τὸν ὄμορφον ὕπνον, πρόβαλε ἀπὸ τὴν ψηλὴ κορφή καὶ ψήλωσε πάνω ἀπὸ τὰ μικρὰ σπιτάκια. Τὸ φῶς του χύθηκε ἀνάμεσα σὲ κλαδιά, γλύστρησε στὸ ἀνοιγμα τῶν παραθυριῶν, κατέβηκε ἀπὸ τὶς σιδερωμένες στέγες, πέρασε ἀπὸ τρύπες καὶ χιραμάδες καὶ μοίρασε καὶ ἀπὸ ἓνα γλυκὸ ὄνειρον σὲ κάθε κρεββάτι. Καὶ ἡ Κυρὰ Μήνενα ὄνειρεύεται. Ὀνειρεύεται ὅτι ἐγύρισε ὁ μοναχογιὸς τῆς ἀπὸ τὰ ξένα, πού εἶχε φύγει τώρα καὶ τόσες ἡμέρες γιὰ νὰ πολεμήσῃ γιὰ μιὰ δευτέρη μάνα του. Τὴν Ἑλλάδα!!

Ἐνα ὥραϊο πρωτὶ εἶχε πῆ στὴν μανούλα του τὴν γλυκειά.

«Μανούλα μου φεύγω μὲ τὴν εὐχὴ σου γιατί ἄκουσα τὴν φωνὴ τῆς δευτέρας μου μανούλας πού μὲ καλεῖ. Ἔχε γειὰ λοιπὸν καὶ μὴ στενοχωριεῖσαι. Γρηγόρου θὰ ξαναγυρίσω πίσω στὴν ἀγκαλιὰ σου φορῶντας στὸ κεφάλι τὸ δάφνινο στεφάνι τῆς νίκης!»

Καὶ φιλώντας τὴν γλυκὰ εἶχε φύγει μὲ σφιγμένη τὴν καρδιά, γιατί ἄφηνε τὴ γυναῖκα πού τὸν εἶχε μεγαλώσει μόνη σ' ἓνα ἀπόμερο σπιτάκι τοῦ μικροῦ χωριοῦ, μὲ μόνη συντροφιά τὸν πόνον καὶ τὴν ἐλπίδα, πότε θὰ ξαναγύριζε κοντὰ τῆς.

Ἐνα γλυκὸ χαμόγελο ἀνθίζει πάνω στὸ γεμάτο ἀπὸ ὑτίδες πρόσωπο τῆς φτωχῆς Μάνας. Γύρισε ὁ γιόκας τῆς ὅπως τῆς εἶχε πῆ. Τὸν ἀγκαλιάζει καὶ δὲν χορταίνει νὰ τὸν φιλῆ. Τὰ μάτια τῆς, δακρυσμένα ἔπεσαν πάνω στὸ σγουρὸ τὸν κεφάλι. Θυμήθηκε τὰ λόγια πού τῆς εἶχε πει ὅταν ἔφευγε. Ἦταν ἀλήθεια! Τὰ σγουρά του μαλλιά τὰ σκέπαζε ἓνα δάφνινο στεφάνι. Τὸ στεφάνι τῆς Νίκης!

Μιὰ φοβισμένη ἀκτίνα τοῦ ἡλίου μπῆκε ἀπὸ τὴν χαραμάδα τοῦ παραθύρου καὶ ἔπεσε πάνω στὸ δακρυσμένο πρόσωπο τῆς πονεμένης Μάνας. Τὰ μάτια τῆς ἀνοιξαν γιὰ νὰ δοῦν τὸν γιὸ τῆς πιδ καθαρά. Ἄλλὰ ἄλλοίμονο! Ἡ γλυκειὰ του μορφὴ χάθηκε τελείως.

Τότε κατάλαβε ἡ ἄμοιρη Μάνα. Ἦταν ὄνειρον γλυκὸ καὶ δὲν ἦταν σ' ἀλήθεια ὅπως στὴν ἀρχὴ νόμισε, ἀλλὰ ἔσβυσε ὡς τὸ πρωτὶ, ὅπως λένε τὰ παραμῦθια.

Μὲ τρεμάμενα πόδια σηκώθηκε, ἀνοῖξε τὸ παράθυρον καὶ τὸ δροσερὸ ἀεράκι τῆς αὐγῆς δρόσισε τὸ μαραμένον πρόσωπό τῆς. Ἐνας βαθὺς ἀναστεναγμὸς ἀνέβηκε ἀπὸ τὸ στήθια τῆς καὶ μιὰ πονεμένη κραυγὴ ἀπὸ τὸ στόμα τῆς.

«Ἄχ ἄς ἦταν ἀλήθεια τὸ ὄνειρό μου» εἶπε καὶ μετὰ ὅπως κάθε πρωτὶ πῆγε στὴν εἰκόνα τῆς Παναγιᾶς καὶ ἀπὸ τὰ πονεμένα τῆς χεῖλη ἀρχισε καὶ πάλι νὰ βγαίνει μιὰ θερμὴ προσευχὴ πρὸς τὸν Πατέρα μας Θεό.

Ὁ Θεὸς λοιπὸν ἄκουσε τὴν βγαλμένη μέσα ἀπ' τὴν καρδιά τῆς προσευχὴ. Τὸ ἄλλο πρωτὶ Μάνα

Ἀμερικανοὶ ἐργάτες ἐπισκέπτονται ἓνα ἐργοστάσιο στὴ Ρωσία καὶ θαυμάζοντάς το ρωτοῦν.

—Τίνος εἶναι αὐτὸ τὸ ἐργοστάσιο;

—Δικό μας, ἀπαντοῦν οἱ Ρῶσοι ἐργάτες ὑπερήφανα.

—Καὶ τὰ πολυτελῆ αὐτὰ αὐτοκίνητα; ξαναρωτοῦν ὁ Τῶν ἐργοδοτῶν ἀπαντοῦν οἱ Ρῶσοι ἐργάτες.

Οἱ Ἀμερικανοὶ εὐχαριστοῦν καὶ φεύγοντας καλοῦν τοὺς Ρῶσους δι' ἐπίσκεψιν στὴν Ἀμερικὴ. Ὁταν φθάνουν οἱ Ρῶσοι στὸ Σικάγο βλέπουν ἓνα τεράστιο ἐργοστάσιο στὴν εἴσοδον τοῦ ὁποῦ ὑπάρχουν ἑκατοντάδες αὐτοκίνητα. Ρωτοῦν τοὺς Ἀμερικανούς.

—Τίνος εἶναι τὸ ἐργοστάσιο;

—Τῶν ἐργοδοτῶν ἀπαντοῦν οἱ Ἀμερικανοί;

—Καὶ τ' αὐτοκίνητα;

—Τῶν ἐργατῶν ξαναπαντοῦν οἱ Ἀμερικανοὶ ὑπερήφανα.

2ον) Στὴν Ἰρλανδία.

Κάποτε ὁ Μπέρναρ Σῶ ἐσυμβούλευε ἓνα φίλον του σχετικὰ μὲ τὸ κρασί.

—Ἀγαπητέ μου Τζάκ, δὲν κάνει νὰ πίνῃς τόσο πολὺ οὔτσου, διότι εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου

—Ναὶ Μπέρναρ, τοῦ ἀπάντησε, ἀλλὰ μὴ ξεχνᾷς ὅτι τὸ εὐαγγέλιο λέει νὰ ἀγαπάμε τοὺς ἐχθρούς μας

—Ναὶ Τζάκ. Λέει νὰ τοὺς ἀγαπάμε, μὰ ὄχι καὶ νὰ τοὺς καταπίνουμε.

3ον) Στὸ Ἰσραήλ

Κάποτε ἓνας δάσκαλος στὸ Ἰσραήλ ἐρώτησε κάποιον μαθητὴ του:

—Γιατί ὁ Ἰακώβ λυπήθηκε τόσο, ὅταν ἔμαθε πὼς τὸ παιδί του ὁ Ἰωσήφ πουλήθηκε ἀπ' τ' ἀδελφία του;

—Μὰ ἀσφαλῶς, ἀπάντησε ὁ μαθητής, γιατί θὰ πουλήθηκε σὲ φτηνὴ τιμὴ.

4ον) Στὴ Γερμανία

Βγαίνοντας ἀπὸ τὸ θάλαμον τοῦ Νοσοκομείου ὅπου εἶχε πάει νὰ ἐπισκευθῆ κάποιον φίλον του πολὺ βαρειαῖ τραυματισμένο, ὁ ἐπισκέπτης ρωτᾷ τὴ νοσοκόμα.

—Υπάρχει καμμιά ἐλπίδα φρουλάειν;

—Καμμιά ἀπολύτως, ἀπαντᾷ ἡ νοσοκόμα. Ὁ φίλος σας δὲν εἶναι ὁ τύπος μου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΕΡΒΑΚΗΣ

Τάξις Ζ' Γυμνασίου Ἀγ. Νικολάου

καὶ γιὸς εἶχαν γονατίσει μπροστὰ ἀπ' τὴν εἰκόνα καὶ ἀπὸ τὰ χαρούμενα χεῖλη τοὺς ἔβγαине ἓνας εὐχαριστήριος ὕμνος πρὸς τὸν Ὑψιστον.

ΦΕΡΑΡΟΛΗ ANNA

Ἡ Πρακτ. Γ. ©. X.

Ο ΑΡΙΣΤΟΣ

"Αγαγε σās ἐγεννήθη ποτὲ ἡ περιέργεια, νὰ κάμει μιὰ κάπως πιὸ βαθειὰ γνωριμία τοῦ παρακαθημένοσας :

Δὲν σās ἐρωτῶ ἂν σās ἐδόθη ἡ εὐκαιρία, γιατί αὐτὸ θὰ ἦτο γελοῖο, ἐφ' ὅσον ἡ κάθε του πράξις, ἡ κάθε του κουβέντα ἀκόμη καὶ ἡ κάθε του κίνησις, ἀποτελοῦν εὐκαιρίες ἀναμφισβήτητες ! Λοιπόν, τί λέτε ; Εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού τὸ σκεπτόσαστε' αὐτομάτως, ἀπὸ κάποια κίνηση ἢ κουβέντα συμμαθητοῦ σας, δὲν μπορεῖ, παρὰ θὰ βγάλατε μίαν αὐθόρμητον κρίσιν. Αὐτὸ λοιπόν, ἀλλὰ πιὸ συστηματικὰ πλέον, θὰ ἐπιχειρήσωμεν νὰ κάνωμε μαζύ. Τὴν ἀρχὴν τῆς μελέτης μας (τῆς σχετικῆς μὲ τοὺς τύπους τῆς τάξεως) ὀφείλομεν νὰ παραχωρήσωμεν, ὡς ἕνα φόρον τιμῆς, εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει ὅλη μας τὴν περιέργειαν καὶ προσοχὴν, δηλ. εἰς τὸν ἀριστον μαθητὴν.

Καὶ ποιὸς δὲν τὸν ζαίρει ! καὶ ποιὸς δὲν τὸν θαύμασε ! καὶ ποιὸς δὲν τὸν ζήλει ! Εἶναι ὁ προύχοντας τῆς τάξεως, τὸ καμάρι καὶ τὸ Ἴνδαλμά της ! Εἶναι ὁ ἐνάρετος, ὁ συνετός, ὁ ἀλάθητος μαθητής ! Εἶναι αὐτός, πού δύσκολα μπορεῖ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν προσοχὴν μας. Μία, ἀσυνήθιστος διὰ τὴν ἡλικίαν του, σοβαρότης, τὸν ξεχωρίζει. Κατὰ γενικὸν κανόνα, δὲν δίδει καὶ πολλὴν σημασίαν εἰς τὴν ἐμφάνισίν του. Ὅλη του ἡ προσοχὴ ἔχει στραφῆ εἰς τὸν πνευματικὸν ἄνθρωπον παραμελῶντας τελείως τὸν κοινωνικόν. Δὲν ἀσχολεῖται καθόλου μὲ τὴν γυμναστικὴν καὶ τὸν ἀθλητισμὸν (πλὴν ἐλαχιστοτάτων ἐξαιρέσεων). Δὲν διαβάζει καθόλου ἐξωσχολικὰ περιοδικὰ καὶ δὲν τοῦ ἀρέσει ὁ κινηματογράφος. Ἀποφεύγει τίς παρέες, εἰς τίς ὁποῖες δὲν συζητῶνται θέματα σχετικὰ μὲ τὸ μάθημα. Συνήθως, ὅσο πτωχὸς καὶ ἂν εἶναι, φροντίζει νὰ ἀποκτήσῃ πρόσθετες ἐξωσχολικὰς γνώσεις ἢ ἦτοι μαθαίνει πιάνο, βιολί, ἀκορντεόν ἕξενες γλῶσσες καὶ διαβάζει βιβλία διὰ τοὺς περισσότερον προχωρημένους μαθητάς. Χαρακτηριστικόν του γνώρισμα εἶναι, ὅτι σὲ καμμίαν περίπτωσιν δὲν θὰ τὸν συναντήσωμεν στὰ φροντιστήρια. Ἔχει δὲ καὶ τὸ προσόν, νὰ διακρίνεται διὰ τὴν πρόσδόν του, εἰς οἰονδήποτε τομέα καὶ ἂν ἀσχοληθῆ. Σπάνια θὰ τὸν εἶδωμεν νὰ ἔχη φίλους. Αἰσθανόμενος ὅτι ὑπερέχει διανέμει ἕξ ἴσου εἰς ὅλους τὴν συγκαταβατικὴν του ἀγάπην.

Δὲν πρέπει ὅμως δι' αὐτὸν τὸν λόγον νὰ χαρα-

κτηρισθῆ ὡς ἐγωιστής. Ὁχι. Ἀπλῶς εὐχαριστεῖται βλέποντας (διὰ τῆς ἐκτιμήσεως πού ζαίρει) ὅτι ἀναγνωρίζεται ἡ ὑπεροχὴ του καὶ ὡς ἐκ τούτου, ἡ δικαιολογημένη του περηφάνεια, τὸν τραβᾷ εἰς ἕνα κάποιο ἄκρον. Ἄλλοτε εἶναι τόσα πολλὰ τὰ προσόντα του ὥστε πρέπει νὰ τοῦ συγχωρήσωμεν μερικὰς του ἐλαφρὰς παρεκτροπὰς ! Εἶναι τίμιος καὶ μαθητὴς τοῦ καθηκόντος. Σέβεται καὶ ἐκτιμᾷ τοὺς γονεῖς, τοὺς καθηγητάς του καὶ κάθε ἕνα, τὸν ὁποῖον θεωρεῖ ἀνώτερόν του. Διὰ τοὺς συμμαθητάς του εἶναι γεμάτος συγκατάβασιν. Σπάνια τὸν τυρανᾷ τὸ μῖσος, γιατί ἔχει ἀποκτήσει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι κανεὶς δὲν δύναται νὰ τὸν ἐκθρονίσῃ καὶ ἐπομένως, νὰ τοῦ προξενήσῃ τὸ μέγιστον δι' αὐτὸν κακόν. Οὕτως ἐξηγεῖται, ἢ τόσον ἤρεμος ἔκφρασις τοῦ προσώπου του. Δι' αὐτὸν δὲν ὑπάρχει κανένα ἀνυπέροβλον ἐμπόδιον. Συνηθίζοντας εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀνωτερότητός του, αἰσθάνεται μέγιστην ἐκπληξιν καὶ τοῦ στοιχίζει πολὺ, ἂν (δι' ἕνα οἰονδήποτε ζήτημα καὶ ἔστω καὶ διὰ μίαν μόνην φορὰν) ὑποβιβασθῆ εἰς τοὺς ὀφθαλμῶς τῶν συμμαθητῶν του. Αὐτός, εἰς τὰ κύριά του χαρακτηριστικὰ, εἶναι ὁ γνωστός εἰς ὅλους μας, ἀριστος μαθητής.

Ἴσως νὰ συναντήσωμεν κάποτε τὸν ἀριστον καὶ εἰς φροντιστήρια καὶ εἰς κοινωνικὰς συγκεντρώσεις καὶ ἴσως καὶ εἰς τὸ γήπεδον. Τότε, πρέπει νὰ ξέρωμε, ὅτι δὲν πρόκειται ἀκριβῶς γιὰ τὸν τύπο τοῦ ἀρίστου, ἀλλὰ γιὰ τὸν μαθητὴν-ἰδιοφυΐα. Ἐχοντας τὴν δυνατότητα νὰ μαθαίνῃ τὰ μαθήματά του εἰς πολὺ ὀλίγον χρόνον, τοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀσχοληθῆ καὶ νὰ διακριθῆ, συγχρόνως εἰς πολλοὺς τομεῖς. Δὲν εἶναι ὑπερβολικὰ σοβαρός εἶναι ζωηρός, ἀνοικτόκαρδος καὶ δὲν εἶναι ἐγωιστής.

ΕΜΜ. Κ. ΓΚΑΖΗΣ

Ζ. Πρακτικῶ

Ο ΤΡΕΛΛΟΣ ΦΟΝΙΑΣ

Ήταν 27 Ιουνίου 1954. Όλο ληρη ή περι-οχή του χωριού μου είχε αναστατωθή. Ένας τρελλός έγκληματίας είχε φθάσει στο χωριό μου. Ένας φονιάς, που ή μανιακή ψυχή του δεν χόρταινε παρά μόνο με το αίμα. Έμενε κρυμμένος όλη μέρα και το βοάδου τυλιγμένος στο σκοτάδι της νύχτας και της ψυχής του, μ' ένα μεγάλο στιλέτο στο χέρι, ώρμούσε πάνω στ' ανύποπτα θύματά του και το δίκαιο μαχαίρι του χάριζε την νέκρα και τον θάνατο εκεί που πρό όλιγου υπήρχε χαρά και ζωή. Ύστερα από κάθε του έγκλημα εξαφανιζόταν μ' ένα τρόπο μυστήριο.

Η άστυνομία του χωριού μου είχε αναστατωθή και έψαχνε παντού, για να ανακαλύψει τον τρομερό κακούργο. Όμως τίποτα. Ό έγκληματίας, όπως πάντα, έμενε ασύλληπτος, ενώ ή σκιά του πλανιόταν πάνω στο χωριό σκορπώντας παντού το δέος...

Με την ψυχή μου κι' εγώ γεμάτη δέος και το μυαλό μου πλημμυρισμένο δυσάρεστες σκέψεις, πήγα στο δωμάτιό μου και ξαπλώθηκα στο κρεβάτι μου. Έκανε φοβερή ζέση. Το σκοτάδι είχε απλωθή στ' ην πλασι και φαινόταν άκόμα πιο μαυρο από τη φοβέρα του κινδύνου που πλανιόταν γύρω. Το φως της λάμπας άδυνατοούσε να σκορπίση της νύκτας το μυστήριο και της ψυχής μου το δέος.

Είχε περάσει αρκετή ώρα όταν, ξαφνικά, μέσα στην πνηκτική σιγαλιά, άνοιγει το παράθυρο και μια γιγαντίσση σιλουέτα πετιέται μέσα στο δωμάτιό μου. Ήταν ό τρελλός κακούργος. Το έγκληματικό του πρόσωπο ήταν χωμένο σε μια μαύρη μάσκα και μόνο δυο φοβερά μάτια διακρίνονταν μέσα από δυο τρύπες της. Δυο μάτια φρικτά, που μέσα τους λαμπύριζε άνατριχίστική ή μανία της τρέλλας. Τα μαλλιά του είχαν πέσει αναστατωμένα στο μέτωπό του. Στο χέρι του κρατούσε το φοβερό στιλέτο Πλησίασε γεμάτος άπειλή το κρεββάτι μου, ενώ ή κοφτερή λεπίδα του δίκουπου μαχαιριού του άστραψε στο χαμηλό φως της λάμπας. Έγώ προσπαθούσα να κινηθώ, προσπαθούσα να φύγω, να βρω κάποιο τρόπο να άμυνθώ, αλλά τίποτα. Με είχε καταλάβει ένα είδος νόρκης, είχα παραλύσει πάνω στο κρεββάτι. Η θελα να φωνάξω να ή ηθώ, αλλά δεν μπορούσα Τώρα ό φοβερός φονιάς φθάνει πάνω στο κρεββάτι μου. Το τρομερό όπλο σηκώνεται και

άρχίζει να πέφτη προς το μέρος μου. Τότε, την τελευταία στιγμή, με μια άπεγνωσμένη ένστι κτώδη προσπάθεια κατορθώνωνάκάνωμιά στο φη γύρω από τον έπιτό μου και να γεμιστώ κάτω από το κρεββάτι, ενώ την έπομένη στιγμή το στιλέτο καρφώνόταν στο στρώμα, στο μέρος που μόλις πρό όλιγου ήμουν εγώ, Γεμάτος θυμό εκείνος για την άποτυχία του προσπαθεί να μ' άρπάξη από χάμω, ένώ εγώ, με την ψυχή στο στόμα, προσπαθώ να το ξεφύγω Στο τέλος κατορθώνω να άπαλλαγώ άπ' αυτόν, τρέχω προς την πόρτα, την άνοίγω και πετιέμαι έξω, ενώ ό τρελλός κακούργος με κινηθώ ούρλιάζοντας. Μη ξέροντας τί να κάνω, άρπάζω από χάμω μια μεγάλη πέτρα και γυρίζω για να άμυνθώ. αυτός τότε, βλέποντάς με να είμαι έτοιμος να τον χτυπήσω με την πέτρα, χώνει γρήγορα το χέρι του στην τσέπη του και τραβεί ένα πιστόλι. Ταχύς σαν άστραπη το στρέφει έναντίον μου και το δάκτυλό του πιέζει την σκανδάλη. Ένας πυροβολισμός και... έσπνάω. Όλα αυτά δεν ήταν παρά ένα έφιαλτιό όνειρο. Αναστατωμένος, τρέμοντας έστεκα στην μέση του δωματίου σε θέση μάχης. Είχα άποκοιμηθώ και ή εδέξαπη φαντασία μου μαζί με τις τρομερές έντυπώσεις και το δέος της ψυχής μου, μου είχαν δημιουργήσει αυτόν τον φοβερό έφιαλτη...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΖΩΓΡΑΦΑΚΗΣ
Η' Γυμνασίου Πομπιας

ΘΕΡΜΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στόν διευθύνοντα την «Μαθητική Ήχώ» άξιολέβαστον καθηγητήν μας κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗΝ και στην δεσπίδα ΡΕΝΑ ΠΕΡΡΑΚΗ έξ' Ηρακλείου, δώσαντας άμοιβαίαν ύπόσχεσιν γάμου, ή Συντακτική Έπιτροπή του περιοδικού και άπαντες οί μαθηταί του Βου Γ. Α. Χανίων στέλλουν τά θερμά των συγχαρητήρια.

ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΧΑΛΙΑ

Πού νά πάρη ἡ ἀργὴ γιὰ τριγωνομετρία. Δὲν τὴν καταλαβαίνω καθόλου. Ἰντα μῦρο θέλουμε καὶ τὴν κάνουνε στὰ Γυμνάσια. Μὰ Ἰντα φταίω ἐγὼ ὁ κακομοίρης πού δὲν τὴν καταλαβαίνω. Φταίει αὐτὸς πούβγαλε τὸν κύκλο, τὰ ἡμίτονα καὶ τὰ συνημίτονα. Πίσσα στὴν κοκκάλα τσου. Μὰ κοντὸ καὶ στὰ ἀρχαῖα δὲν εἶμαι ἐξυπνος. Φράπας στὸ τετράγωνο! Φταίει καὶ ὁ πατέρας μου ἕμως! Δὲν ἐκάτεχε νὰ μὲ ἀφήσῃ στὸ χωριὸ νὰ κάνω χωράφι, μόνο μ' ἔφερε στὸ Γυμνάσιο νὰ μάθω γράμματα. Ἐτοῦ μούρχεται νὰ παίξω μιά νὰ σκάσω σάν τὸν ἄρκαλο, νὰ γενῶ χίλια κομμάτια.

— Ἄς πάω μωρὲ μέχρι ἐκεῖ ποπάνω στοῦ Κωστή νὰ δῶ Ἰντα κάνει.

— Γειά σου κουμπάρε.

— Γειά σου. Ποῦ πᾶς;

— Οὔτε καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος δὲν κατέχω. Ἄντε μωρὲ νὰ κάμωμε κιανένα βολιτάκι μέχρι τ' ἀεροδρόμιο.

— Πᾶμε— Ἄμὰν μωρὲ μιά βιτρινάρα. — Στάσου μωρὲ μιά ὀλιὰ ἀκόμη— Ἰντάνε μωρὲ ἐκιονέ εἰ ;

— Ἐλα νὰ μπουῦμε ἐπαὲ στοῦ Κωστή νὰ δοῦμε Ἰντα κάνει.

— Γειά σου Κωστή— Μπὰ σὲ καλὸ σου.— Δὲν θὰ ἀφήσῃς ὀφέτος νὰ τὸ πάρη κιανεὶς ἄλλος τὸ βραβεῖο. — Σιγὰ μὴν πολυδιαβάξῃς καὶ σοῦ φύγει κιαιμιὰ ὀξεία καὶ σοῦ βγάλει τὸ μάτι.

— ὦ! καλῶς τὰ παιδιὰ. Καλῶς ὀρίσατε, Ἰντα κάνετε. Κάτσετε, Πιάσετε τὴν καρέκλα καὶ κάτσετε χᾶμε.

— Ἰντα νέα ;

— Καλὰ ἄς τὰ λέμε. Δὲν τάδες κοντὸ τὰ νέα μου ; Ἐβούτηξέ με πάλι ἐκιοσὲς σήμερο καὶ ἤμουμε ἐντελῶς ἀδιάβαστος. Καὶ πότε διαβάξω δηλαδή, ἀλλὰ τέλος πάντων. Εὐτυχῶς ἕμως πού μοῦ λέγανε ἀποκάτω μιά ὀλιὰ ἀλλιῶς ἤθελε νὰ πάρω ἄσσο, καὶ ἐκρατοῦσα ἀπάνω καὶ τὴ μετᾶφρασι καὶ ἤριχνα πού καὶ ματιὰ.

— Κακομοίρη ἀπὸ κακὸ ἄματι σὲ πήρε.

— Ντὰ δὲν τὸ κατέχω κοντὸ ἐγὼ ; Μιά φορά μ' ἔβγαλε στὸ μάθημα καὶ δὲν τοῦ κρατοῦσα τὸ τετράδιο καὶ ἀποτότεσας κι' ὕστερα δὲν θέλει νὰ μὲ κατέχη.

— Καὶ ἐγὼ σοῦ λέω ἔτι θὰ νικήσῃ ὁ Ὀλυμπιακός. — Ὅχι, ὁ Παναθηναϊκὸς θὰ νικήσῃ.

— Γαρύφαλλο στ' αὐτί....

— Ποιὸ σιγὰ μωρὲ μὴ μᾶς ἀκούση κιανεὶς.

— Καπνίζεις μωρὲ καὶ σύ ; Νά, τσιγάρο,

— Ρὲ παιδιὰ δὲν παίζουμε καμμιὰ κολιτσίνα,

— Παίζουμε. Δεῖξετε ἕμως φῶς.

Τέλος πάντων ἔρχεται καὶ ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως. Πηγαίνω εἰς τὸ σπίτι μου καὶ ἐτοιμάζομαι διὰ φαγητό. Τὶ ἐκπληξίς ἕμως τὸ τσιγάκι εἶναι γεμᾶτο ξέρα καὶ μυρίζει παράξενα διότι ἔχω νὰ τὸ πλύνω ἀπὸ τὸ ἄλλο Σαββάτο. Τότε νὰ τρέξω εἰς τὸ παγοπωλεῖον. *ὦ συμφορὰ μου ! Γελάστηκα εἰς τὰ χαρτιὰ καὶ μοῦ πήραν τὰ χρήματα. Νὰ πάρω βερεσὲ ἀλλὰ ποιδὲς θὰ μοῦ δώσῃ πού μὲ ξέρουν ὄλοι τί εἶμαι. Καὶ οὔτω; ἐχόντων τῶν πραγμάτων θὰ κοιμηθῶ νηστικὸς καὶ ἀπόψε....

Αὐτὴ δυστυχῶς εἶναι ἡ ἀξιοθρήνητη ζωὴ πού διάγομεν μερικὸ! μαθηταί. Ἄς παραδειγματισθῶμεν ἕμως.

EMMANOYHA ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ

Ἡ' Γυμν. Καστελλίου Πεδιάδος

ΦΡΙΚΤΗ ΜΩΡΙΑ

Ἐνα Ἄγγλικὸ πλοῖο φορτωμένο μὲ βαρέλια γεμάτα ἀπὸ Ἰσπανικὰ τάλληρα ἐναῖγάησε—πρὸ ἐτῶν—στὶς ἀκτὲς τῆς Βραζιλίας. Ὁ πλοίαρχος παρὰ τίς τολμηρὲς του προσπάθειες δὲν κατώρθωσε νὰ περυσώσῃ τὸ μεγάλο θησουρὸ τοῦ πλοίου. Ἐσπευσε ὅμως νὰ προστατέψῃ τὴν ζωὴν τῶν ναυτῶν του, τοὺς ὁποίους χάρις στὰ νηαγοσωστικὰ μέσα πού διέθετε τοὺς ἀπεβίβασε σώους στὴν ξηρὰ. Ἐτοῖ ἐνόμισε, ὅταν πρὸς μεγάλη κατὰπληξι μετρῶντας τους, τοὺς εὐρῆκε κατὰ ἕνα λιγώτερους. Πόσον τὸν ἀνησύχησε ἡ ἀπουσία τοῦ ἐνός ! Χωρὶς χρονοτριβὴ διέταξε τοὺς τολμηροτέρους νὰ διασχίσουν τὸ μαινόμενο πέλαγος καὶ νὰ προλάβουν τὸ πλοῖο πρὶν ἐξαφανισθῆ κάτω ἀπὸ τὰ νερά. Ἐτοῖ καὶ ἔγινε. Σὲ λίγο ὁ χαμένος βρέθηκε ἀνάμεσα στὰ τάλληρα τῶν βαρελιῶν πού τὰ σόριαζε λαίμαργα γύρω του ....

« Ἀφῆστε με, τοὺς ἀπαντᾷ ἔζησα πτωχὸς καὶ ἀπεφάσισα νὰ πεθάνω πλούσιος. » Ἡ κωμικοτραγικὴ αὐτὴ ἀπάντησις προκαλεῖ τὸ γέλιο καὶ τὸν οἰκτο. Ἄφοῦ γελάσῃς μὲ τὴ μωρία τοῦ ναυαγοῦ αὐτοῦ, θὰ κλάψῃς γιὰ τὸ κατάντημά του. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ κανὼν, εἰς τὸν ὁποῖον μπορεῖς νὰ ὑπαγάγῃς ὄλους τοὺς σκλάβους τῆς ὑλοφροσύνης, πού παρενόησαν τὸ νόημα καὶ τὴν οὐσίαν τῆς ζωῆς αὐτῆς.

ΚΑΛΑΪΤΖΑΚΗΣ EMM.

ΣΤ. Τάξ. Γυμν. Καστ. Πεδιάδος

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΝΑΥΑΓΟΣ

ΠΟΘΩ

Ναυαγός στής ζωής τή φουρτούνα
μ' άφρισμένα πελάγη παλεύω
και στο ξέσπασμα τ' άγριο τής μπόρας
μιά σωτήρια σανίδα γυρεύω...

Καρτερικά μαζεύω τής θλιμένης μου ζωής τὸ νῆμα
στον πένθιμο τής συμφοράς μου πέπλο τυλιγμένος
τὰ πρώτα σκαλοπάτια κατεβαίνω μὲς στοῦ μνήμα
στή θλίψη και στή συμφορὰ ἔμαι μόνος τώρα βυθισμένος.

Τὰ νεκρολούλουδα σκορπίσανε τριγύρω τὴν πνοή τους
τοῦ χάρου σελαγίζ' ὀλόγυρα ἢ φρικτὴ σικιά
τὸ φῶς τής ἀναστάσεως οἱ άνεμοι μοῦ σβύσαν
ὀμίχλη και σκοτιάδι κάλυψε τής ζήσης μου κάθε χαρά.

Οἱ πάγοι ἔχουν παγῶση και νεκρῶση κάθε γέλοιο μου
ἔχει συντριψέι τὸ χαλάζι, ἢ μπόρα κάθε τί
ἀπελπίσια, ἀγωνία, μαῦρα σύννεφα
ἀσφυκτικά ἔχουν καλύψει τής ψυχῆς κάθε πιυχή.

Ξεψυχισμένο φύλλο ἀπὸ τὴ μπόρα παρασέρνομαι
κτυπιέμαι και τσακίζομαι πάνω στον κάθε βράχο
κι' ἀποσταμένος στ' άγριο ἐκεῖνο κατακτύπημα
ἀπελπισμένος κουρασμένος πιά θέλω τὸ τέλος νάβρω

Μιά «σανίδα» ζητοῦσα' δὲν ἦῦρα
τῶν κυμάτων μὲ τύλιξε ὁ ἀφρός
και ἀνάλαφρο ἔρμαιο τώρα
στής ὀφάνειας κυλῶ τὸ βυθό...

ΑΛΚΗΣ ΨΥΧΟΥΝΤΑΚΙΣ

ΔΕΝ ΣΕ ΞΕΧΝΩ

Ἄφιέρωμα σὲ φίλη Α. Β.

Δὲν σὲ ξεχνῶ ὅπου κι' ἂν λάχω
σὲ ξένα μέρη μακρυνά
γιατί καρδιά σάν τὴν δική σου
δὲν θὰ ξαναῦρω πουθενά.

Δὲν σὲ ξεχνῶ ἔστω κι' ἂν χρόνια
περάσουν νὰ σὲ ξαναῖδῶ
γιατί μὲς σὴν ψυχῆ σου κρύβεις
ἀγνῆς ἀγάπης θησαυρό.

Δὲν σὲ ξεχνῶ ἀγαπημένη
μὲς σὴν καρδιά μου μόνο ἔσῦ
θὰ εἶσαι πάντα θρονιασμένη
τοῦ στοχασμοῦ μου λατρευτή.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΕΡΑΚΗ

Γ.Θ.Η.

Ποτέ μου δὲν πεθύμησα
νὰ ζήσω μὲς' στὰ πλούτη
γιατί αὐτὰ ἔναι πρόσκαιρα
μὲς' σὴν ζωὴ μας τούτη.

Ποτέ μου δὲν ἐπόθησο
τὴν δόξα ν' ἀποκτήσω
και σὲ παλάτια ἀρχοντικά
παντοτεινὰ νὰ ζήσω.

Γιατί αὐτὰ δὲν δίδουνε
ποτέ τὴν εὐτυχία
και ὀδηγοῦν τὸν ἄνθρωπο
πάντα σὴν δυστυχία.

Ἔνα μονάχα ἐγὼ ποθῶ
ἔνα και τίποτ' ἄλλο
κοντὰ παντοτεινὰ νὰ ζῶ
στον Πλάστη τὸν μεγάλο.

Κοντὰ σ' Ἐκεῖνον πάντοτε
ποῦ σ' ὅτι κι' ἂν μᾶς γίνη
πάντα μᾶς δίνει τὴν χαρὰ
μᾶς στέλνει τὴν γαλήνη.

Πάντα ποθῶ και θὰ ποθῶ
κοντὰ του γιὰ νὰ ζήσω
και τίποτ' ἄλλο σὴν ζωὴ
δὲν θέλω νὰ κερδίσω.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Γ.Θ.Ρ.

ΓΙΑΤΙ

Γοργοδιαβαίνουν οἱ μέρες θλιμμένα,
και πίκρες ἀφίνου κοντὰ μας,
τὰ νειάτα βουβὰ μαραμένα,
ἀργοσβύνου μὲ τὰ ὄνειρά μας.

Γιατί τὸ ποτῆρι τοῦ πόνου
μᾶς δίδεις ἀλύπητα χρόνε,
Γιατί τί χαρὰ αὐτοῦ του κόσμου
μὲ βία τραβᾶς δολοφόνει;

Γιατί τὴν ὀραία ζωὴ τῶν θνητῶν
τὴν κάνεις ἄχαρη μὲ πόνου βαρύ;
Γιατί τίς στιγμὲς τῶν μεγάλων καυμῶν
μακραίνεις ἀλύπητα πάντα ἐσῦ;

Γιατί δὲν ἀφίνεις νὰ χαροῦμε τὴ φύσι
μονάχα μιά ὄρα γιατί;
Γιατί μακρυνά ἀπ' τοῦ γέλοιου τὴ βροῦση
μᾶς σέρνεις ἀσπλαχνα χρόνε γιατί;

ΑΡΓΥΡΟΥΛΑ ΚΟΝΤΟΡΙΝΗ

Γυμν. Καοτ. Κισσάμου

ΠΕΝΝΟΜΑΧΙΕΣ

Ἐκπλήττομαι πῶς ὁ κεραυνός, δὲν ἔκαψε ὄλους πού λαμβάνομε μέρος σ' αὐτὴν τὴν σελίδα τόσο ὀρηκτικὰ πού ἔπεσε. Τὸν παρακαλοῦμε ἄλλη φορά νὰ μᾶς εἰδοποιῇ. Μπούλη ἤπιες τὸ γαλατάκιῃ σου; Νὰ μὴν κλαῖς γιὰ τοὺς διαγωνισμοὺς καὶ θὰ σοῦ φέρω μιὰ πιπίλα.

Τὶ κτυπᾶς ἔτσι δυνατά, Νικολιό, τὰ στιβάνια σου σ' ἀκούσαμε ντέ. Μὲ τί μάρκα μπογιὰ ἔβαψες τὸ αἷμα σου, πράσινο αἷμα, γιὰτί θέλω νὰ θάψω μιὰ μπλούζα μου.

«Φροῦ—Φροῦ»

Τόπο νὰ περάσω!!! Μὴ φανερωθῆ κανεὶς στὸ διάβα μου διότι θὰ τὸν πολτοποιήσω!! νὰ σᾶς συστηθῶ: «ΓΙΓΑΣ» 59 κιλά μὲ τὸ πατελονάκι τῆς Γυμναστικῆς καὶ ξέρω καὶ ποδήλατο, χορεύω δὲ ἄριστα ροκ-έντ-ρόλ.

Μπούλη νὰ περάσης ἀπὸ τὸ γραφεῖο μου διὰ νὰ σοῦ χαρίσω μιὰ Πιπίλα. Ἦντα κάνεις Νικολιό; πῶς πάει ἡ βεδέμα ὀφέτος; Ἀμὰν μωρὲ Φροῦ φροῦ πολὺ ζόρικια εἶσαι, θὰ σοῦ χαρίσω κι' ἐγώ... μισὴ ὀκτὸ νταίλικι.

Μπορεῖτε νὰ μᾶς ἐξηγήσετε κύριοι «Θ.Ν.Α.Σ.». Τὶ σημαίνουν τὰ ἀρχικὰ αὐτὰ, ἡ μήπως σημαίνουν: Θεότρελος, Νεανικός, Ἀνόνημος, Σύλλογος;

Σᾶς χαιρετῶ Ζωῦφια.

«Γίγας»

Χαιρετῶ ὄλους-ες τοὺς πεννομάχους ἐτοιμαστῆτε νὰ κάνουμε τὴν πεννομαχοστήλη τὴν καλλίτερη σελίδα τοῦ περιοδικοῦ. Οἱ πεννομαχίες ἔχουν μεγάλο σκοπὸ

«Ἰκαρος»

Ἄποιος εἶναι πεννομάχος—εἶν' ἀγωνιστὴς σὺν βράχος ἔχει ὄπλο του τὴν πέννα—καὶ δὲν σκιάζεται κανένα—Κιᾶν ποτὲ τὸ φέρῃ ἢ μοῖρα—σ' ἄλλο ἀγῶνα νὰ θρεθῆ τότε πιὰ κτυπάει τὴν πέννα—καὶ... κτυπάει νὰ κρυφτῇ... μὲ συγχωρῆτε, καὶ ἀρπάζει τὸ σπαθί. Μάλιστα κύριοι. Αὐτὸ θὰ πῆ πεννομάχος.

«Ἰκαρος»

Γεῖά σου Κεραυνέ. Σὲ γνωρίζω. Περιμένω τις ἀγριες... διαθέσεις σου. Προσχωρῶ στὸν σύλλογο «Ὅλα

γιὰ τὸ μέλλον μας» Στὸν καλλίτερο!.

«Μπούλης» (Θ.Γ.Τ.Μ.)

27η Φεβρουαρίου! Ἡμέρα ἐκπλήξωσιν!! Στὰ βραχέα κύματα 49, 57 μέτρα λειτουργεῖ Ἑρασιτεχνικός Σταθμός Β.Γ.Α. Χανίων, Ἐκφωνήτρια ἡ «Luna T. rossa» Η. Πρ. Γ.Θ.Χ.

Σὲ σειρὰ ὀμιλιῶν αὐτῆς, θ' ἀκούσετε ὄλα τὰ νέα θεωρήματα καὶ τίς τυχὸν ἐξυπνάδες τῶν Η. Πρ. Γ.Θ.Χ., οἱ ὁποῖες ὅμως δὲν περνοῦν.....στὸς ἄλλους ὅπως νομίζουσι!!

Ἐ τῆς διευθύνσεως Ρ.Σ Βου Γ.Α.Χαν.

«ΜΓ=ΤΓ» (Θ.Γ.Τ.Μ.)

Ἀγρίεψα αὐτὴ τὴ φορά...τ' ἀκούτε; Δὲν πιστεύω, Φροῦ-φροῦ, ν' ἀμφιβάλλης τὴν ἀνωτερότητά μου, ἔτσι; Πάντως ἂν δὲν ὀποκύπτῃς σὲ προκαλῶ. Εἶμαι γεναιὸς καὶ προσχωρῶ στὸν σύλλογο «Ὅλα γιὰ τὸ μέλλον μας». Ἀκοῖς Φροῦ-φροῦ; Ἀνθὲ, ἔλα, τότε...θᾶσαι φίλη.

«Luna T. rossa» (Θ.Γ.Τ.Μ.)

Ἐν δυό, ἐν δυό, μυαλὸ γνωστικό (δὲς ἐκεῖ δὴ) καμάρι, λεβεντιά, περηφάνια,

εἶναι τὸ ἐνδοξο «Θ. Ν. Α. Σ.»

Προχωρῶ.

«ΡΙ-ΦΙ-ΦΙ» (Θ.Ν.ΑΣ)

Ἦρα καλὴ σύντεκνε Γίγα, καλὰ πάει ἡ βεδέμα. Μὰ γιάντα μοῦ τό λῆης, ἔμπανὰ ζητᾶς νύφη; Ἐδὰ καυμένη πέρνουγε λίρες. Δὲν κατέω ἴντα νὰ σοῦ πῶ. Εἶσαι καὶ λιγάκι ὀμορφάντρας μὲ τὰ κατσαρὰ ὀλόμαυρα μαλλιά σου ποῦναι σὺν τοῦ τράου μου τοῦ κουτσάφτι. Καὶ σὺ συντέκνησα, Φροῦ-φροῦ, κλείσε τὴ μπούκα σου γιὰτί θὰ δάλλω αὐτὴν τὴ φορά τὸ στιβάνι μου μέσα. Γροικᾶς;

«Νικολιό» (Θ.Γ.Τ.Μ.)

Εἰς τὸν ἄφρο τῆς θάλασσας τὸ Φροῦ-φροῦ κοιμᾶται παρακαλῶ σας κύματα στὸν... πάτο νὰ τὸ πάτε.

Χαιρετῶ ὄλους-ες.

«Ἐρωτόκριτος» (Θ.Ν.Α.Σ.)

Ἦ Γίγας καὶ κάτι ἄλλοι μπη-κανε μαζί, καὶ μὲ τὸ σύλλογό μας τὰ θάλανε... οἱ πεζοί.

«Θὰ σᾶς διαλύσω ὁ ἕνας» θὰ σᾶς νικήσω» ὁ ἄλλος μὰ ὁ πόνος καίβτων ὄσο μεγάλος εἶναι πολὺ, γιὰ δὲν θὰ γίνῃ αὐτὸ ποτὲ τὸ «Θ. Ν. Α. Σ.» νὰ νικήθῃ

«Θ.Ν.Α.Σ.»

Φροῦ-φροῦ σκληρὴ σοῦ λείει ὁ ἄλλος πῶ, πῶ, καρδιά τὴν ἔχεις!!! μὲ αἷμα πᾶς νὰ θάψῃς τὴ μπλούζα σου. Ὅμως γιὰ μπλούζες δὲν ἔχω διαθέσιμο πουθενά ἄλλο...

«Πράσινο αἷμα» (Θ.Ν.Α.Σ)

Μπούλη, Φροῦ-φροῦ, Νικολιό, ΡΙ-ΦΙ-ΦΙ καλὰ μου παιδάκια πού ὄσοι σᾶς δοῦνε, ἀμέσως γελοῦνε ποτέ σας δὲν εἶπατε κάτι καλὸ, γιὰτί ἔχετε ὄλοι σας γαιθάρου μυαλό.

«Πράσινο αἷμα» (Θ.Ν.Α.Σ)

Γίγα, πού πολὺ τὸν ἐξυπνο μᾶς κάνεις, ἄραγε ἔχει ἄλλο παιδί πιὸ ἐξυπνο ἢ μαμά σου; Ἀκόμα δὲν πῆρες γνώση; Τὶ περιμένῃς, νὰ μαυρίσουν τὰ μαλλιά σου;

«Κεραυνός» (Θ.Ν.Α.Σ.)

Γίγαν: Μάζεψε τὰ πλοκάμια σου στὸ λέω γιὰ καλὸ σου, συμμάζεψε τὴν... λάμια σου πρὶν ἐρῆς τὸν δάσκαλό σου.

«Θ.Ν.Α.Σ»

Παρακαλοῦμε τὸν φίλο μας Σηφάκη ἀπὸ τὴν Πόμπια νὰ ξαναστείλῃ τις πεννομαχίες διότι τὸ γράμμα ἴτου ἀπωλέσθη. Ἐπίσης παρακαλοῦμε τοὺς φίλους οἱ ὁποῖοι πεννομαχοῦν, ὅπως στέλνουν τις ἀπαντήσεις μὸλις πάρουν τὸ περιοδικόν. Ἐτσι καὶ μᾶς θὰ εὐκολύνουν καὶ αἱ πεννομαχίες των θὰ δημσιεύωνται ἀμέσως. Ἐγκρίνομεν τὰ ψευδώνυμα «ΙΚΑΡΟΣ», «ΓΙΓΑΣ» καὶ «ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ». Τελειώνοντας εὐχόμεθα σ' ὄλους τὴν πιὸ εὐνοϊκὴ βαθμολογία στὸ Αὐν ἐξάμηνο Ἐμεῖς γράψαμε, γιὰ νὰ ξέρετε, τάπα σ' ὄλα τὰ μαθήματα. Τὶ νὰ γίνῃ!

Ἦρα καλὴ φίλοι μας

ΑΔΚΗΣ - ΜΑΝΩΛΗΣ

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

νία του τριγώνου εκ της τιμής της γωνίας α.

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

Ζήτημα 1ον. Είς δοθέντα κύκλον Ο να έγγραφή τετραπλευρον ΑΒΓΔ, γνωστών τῶν διαγωνίων αὐτοῦ $ΑΓ=δ_1$, $ΒΔ=δ_2$, καὶ τοῦ ἐμβαδοῦ του $\frac{1}{2} K$.

Ζήτημα 2ον. Να κατασκευασθῆ τρίγωνον ΑΒΓ, εἰν γνωρίζωμεν τὴν πλευρὰν $ΒΓ=a$ καὶ τὴν ἀκτῖνα R τοῦ περιγεγραμμένου κύκλου, καὶ ὅτι μεταξὺ τῶν πλευρῶν τοῦ ΑΒ καὶ ΑΓ ὑφίσταται ἡ σχέσηις $\mu (ΑΒ)^2 + \nu (ΑΓ)^2 = k^2$, ἔνθα μ, ν, k δοθέντα γνωστά τμήματα.

Ζήτημα 3ον. Τρίγωνον ΑΒΓ περιστρέφεται περὶ ἄξονα (ε) παράλληλον πρὸς τὴν πλευρὰν $ΒΓ=a$ καὶ διερχόμενον διὰ τοῦ κέντρου βάρους αὐτοῦ Κ. Ποιοὶ οἱ ὄγκοι τῶν παραγομένων στερεῶν ὑπὸ τῶν δύο τμημάτων εἰς ἃ χωρίζεται τὸ τρίγωνον ὑπὸ τοῦ ἄξονος.

Ζήτημα 4ον. Ἐκ σημείου Ο τῆς βάσεως ΑΓ τοῦ τριγώνου ΑΒΓ φέρομεν καθέτους ΟΜ καὶ ΟΝ ἐπὶ τὰς δύο ἄλλας πλευρὰς ΑΓ καὶ ΓΒ ἀντιστοίχως. Διὰ ποίαν θέσιν τοῦ Ο ἐπὶ τῆς ΑΓ τὸ τρίγωνον ΟΜΝ εἶναι μέγιστον.

Ζήτημα 5ον. Δύο κύκλοι Κ καὶ Λ μεταβλητοὶ ἐφίπτονται μιᾶς σταθερᾶς εὐθείας (ε), ὃ μὲν Κ εἰς τὸ σταθερὸν σημεῖον Α, ὃ δὲ Λ εἰς τὸ σταθερὸν σημεῖον Β. Να εὑρεθῆ ὃ γ, τόπος τῶν κοινῶν σημείων τῶν δύο περιφερειῶν, ὅταν ὁ λόγος τῶν ἀκτίνων τῶν εἶναι σταθερὸς καὶ ἴσος πρὸς λ.

δειχθῆ ὅτι ὑπάρχουν τιμαὶ τοῦ γ, γιὰ τὰς ὁποίας τὰ τριώνυμα $\beta^2 \gamma^2 \chi^2 + (\lambda + 2)\chi + 2\beta\gamma$ καὶ $\lambda^2 \chi^2 + (3\beta\gamma + 2)\chi + 2\lambda$ ἔχουν ρίζας πραγματικὰς καὶ τοιαύτας ὥστε νὰ εἶναι $\chi_1 < \rho_1 < \chi_2 < \rho_2$ ἔνθα χ_1, χ_2 καὶ ρ_1, ρ_2 αἱ ρίζαι τῶν τριωνύμων ἀντιστοίχως.

Ζήτημα 2ον. Ἐπτά πρόσωπα ἀπεφάσισαν νὰ φωτογραφηθοῦν ἀνά τρία. Πόσας δραχμὰς πρέπει νὰ πληρώσῃ ἕκαστον ἵνα ἀποκτήσῃ τὰς φωτογραφίας εἰς τὰς ὁποίας περιέχεται, δοθέντος ὅτι ἕκαστη φωτογραφία στοιχίζει 3 δραχμὰς.

Ζήτημα 3ον. Να κατασκευασθῆ ἡ καμπύλη $\psi = \chi + 2 + \frac{1}{\chi}$

Ζήτημα 4ον. Να ὁρισθοῦν τὰ α, β, γ, ὃ οὕτως ὥστε ἡ ἐξίσωσις $(81\beta - 4\gamma)\chi^2 + (9\alpha + 5\gamma^2)\chi + 9\delta - 2\gamma^2 + \beta + \alpha^2 + \delta^2 - \frac{33}{81} = 0$ νὰ καθί-

σταται ταυτότης ὡς πρὸς χ, ἐνῶ συγχρόνως ὁ λόγος τῶν ριζῶν τοῦ τριωνύμου $\chi^2 + \gamma\chi + \delta$ νὰ εἶναι 2, τέλος δὲ καὶ τὰ τετράγωνα τῶν ριζῶν τοῦ τριωνύμου αὐτοῦ νὰ εἶναι ρίζαι τοῦ τριωνύμου $\chi^2 + \alpha\chi + \beta$.

ΦΥΣΙΚΗ

Ζήτημα 1ον. Ἀπὸ τὸν πυθμένα φρέατος, τὸ ὅποιον ἔχει βάθος 4 μέτρα ἀναχωρεῖ ἀνελευστήρ, μᾶξις π, ὅστις σύρειται ὑπὸ σταθερᾶς δυνάμεως. Αὕτη προσδίδει εἰς τὸν θάλαμον σταθερὰν ἐπιτάχυνσιν $\gamma_1 = 9)20 \text{ cm/sec}^2$. Εἰς τὸ τέλος t, δευτερολέπτων τροποποιεῖται ἡ τάσις τοῦ σχοινίου, τὸ ὅποιον σύρει τὸν θάλαμον, ὥστε ἡ ἐπιτάχυνσις νὰ γίνῃ $\gamma_2 = 9)10 \text{ cm/sec}^2$ καὶ ἡ κίνησις γίνεται τότε ὁμαλῶς ἐπιβραδυνομένη. Να εὑρεθῆ: α) Κατὰ ποίαν χρονικὴν στιγμήν t, πρέπει νὰ τροποποιηθῆ ἡ τάσις τοῦ στοιχείου ὥστε ὁ θάλαμος νὰ φθάσῃ ἀνευ ταχύτητος εἰς τὸ ἀνώτερον σημεῖον τοῦ φρέατος. β) Ἡ διάρκεια τῆς ἀνόδου καὶ τὸ διάστημα, τὸ ὅποιον διανύει εἰς ἕκαστην φάσιν τῆς κινήσεώς του ὁ θάλαμος. γ) Ἡ τάσις

ΣΧΟΛΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

(Σ. Μ. Α.)

ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ

Ζήτημα 1ον. Να λυθῆ τὸ σύστημα $\epsilon\phi(2\psi) = \eta\mu\alpha \cdot \epsilon\phi(2\chi)$ ἡμψ = ημα·συνχ (1).

Ζήτημα 2ον. Δίδεται τετράγωνον ἔχον διαγώνιον μήκους δ καὶ ὀρθόκентρος κύκλος ἀκτίνος R. Ἐκ σημείου Μ τῆς περιφερείας τοῦ ἐν λόγῳ κύκλου οἱ δύο διαγώνιοι τοῦ τετραγώνου φαίνονται ὑπὸ γωνίας χ καὶ ψ. Να δειχθῆ ὅτι ὑφίσταται μεταξὺ τῶν γωνιῶν χ καὶ ψ σχέσηις ἀνεξάρτητος τῆς θέσεως τοῦ σημείου Μ ἐπὶ τῆς περιφερείας.

Ζήτημα 3ον. Να ὑπολογισθοῦν αἱ γωνίαι $ΜΑΟ = \chi$, $ΜΒΟ = \psi$, ἡ διαγώνιος ΜΟ αἱ πλευραὶ ΜΑ καὶ ΜΒ ἑνὸς τετραπλεύρου ΑΟΒΜ εἰς τὸ ὅποιον γνωρίζομεν τὰς πλευρὰς

$ΑΟ=1$, $ΒΟ= \frac{2}{\sqrt{3}}$ τὴν γωνίαν

$ΑΟΒ = \frac{\pi}{2}$ καὶ τὰς γωνίας

$ΑΜΟ$ καὶ $ΒΜΟ$ ἴσας καὶ τὰς δύο

πρὸς $\frac{\pi}{6}$

Ζήτημα 4ον. Να ἐκφρασθῆ συναρτήσῃ τῶν πλευρῶν ὀρθογώνιου τριγώνου ἡ ἐφαπτομένη τῆς ὀξείας γωνίας α τὴν ὁποίαν σχηματίζουν αἱ διάμεσοι αἱ ἀντιστοιχοῦσαι εἰς τὰς καθέτους πλευρὰς τοῦ τριγώνου. Να ὑπολογισθοῦν αἱ γω-

$\frac{\alpha\chi^2 + \beta\chi\psi + \lambda\psi^2}{\chi(\alpha\chi + \psi) + \gamma\psi^2}$ — εἶναι ἀνεξάρτητον τῶν τιμῶν τῶν χ καὶ ψ' νὰ

ΑΛΓΕΒΡΑ

Ζήτημα 1ον. Ἐὰν τὸ κλάσμα

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

του σχοινίου κατά τās δύο φάσεις της κινήσεως.

Ζήτημα 2ον. "Ωρολογιακόν" εκκρεμές ἐξ ὀρειχάλκου ἔχει περίοδον $T_1 = 2 \text{ sec}$ εἰς θερμοκρασίαν $T_1 = 20^\circ \text{ C}$. "Αν ἡ θερμοκρασία γίνῃ $T_2 = 70^\circ \text{ C}$ κατὰ πόσον τὸ ὄρολόγιον θὰ καθυστερῇ ἐντός τοῦ 24ώρου, ἂν ὁ συντελεστῆς τῆς γραμμικῆς διαστολῆς τοῦ ὀρειχάλκου εἶναι $0,000018 \text{ grad}^{-1}$ καὶ ἐὰν τὸ εκκρεμές ὑπακούῃ εἰς τοὺς νόμους τοῦ μαθηματικοῦ τοιούτου.

Ζήτημα 3ον. α) Περὶ φυγοκέντρου δυνάμεως (μονὰς μετρήσεως αὐτῆς) β) "Ακτίνες χ.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ

159) "Ενας ποιμὴν ἔχει εἰς τὸ κτήμ. του κατοικία καὶ πρόβατα τῶν ὁποίων ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς εἶναι 42 ἔχει ὄμως καὶ ἐρρίφια μικρὰ τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι δωδεκαπλάσιος ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν προβάτων καὶ μόνον διπλάσιος ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοικιῶν. Πόσα ζῶα ἔχει ἀπὸ τὴν κάθε κατηγορία ;

Χρηστάκης 'Εμμ.

Τάξις Εα' 'Ηρακλείου

160) Εἰς ἄνθρωπος ἐγεννήθη τὴν 8ην 10ορίδα κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος αὐτῆς τοῦ 19ου αἰῶνος. Νὰ εὑρεθῇ πόσων ἔτων εἶναι κατὰ τὸ 1956.

Κολοδάκης Σωκράτης

Τάξ. Δ' Γυμν. Σητείας

161) Παντοπώλης ἠγόρασε 50 ὄκ. πατάτες πρὸς 2,5 δρ., πατάτες πρὸς 2,4 δρ. τὴν ὀκάν. "Εξ ὧλων αὐτῶν ἔπαιθον σῆψιν 8 ὄκ. Πόσον πρέπει νὰ πωλήσῃ τὴν ὀκάν τῶν ὑπολοίπων ἵνα κερδίσει ἐν ὄλφ 43 δρ.

'Ασκιανάκης Μιχ.

Η' Καστ. Πεδιάδος

162) "Ηρώτησέ τις κάποιον ἔμπορον πόσον τιμᾶται ἡ ὀκᾶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐκεῖνος σάν πικράξενος πού ἦτο τοῦ ἀλήτησεν. Τὰ $\frac{1}{5}$ τῆς ὀκᾶς κοστίζουν τὸ $\frac{1}{4}$ μιᾶς λίτρας, ὅταν τὸ $\frac{1}{10}$ αὐτῆς τιμᾶται 31,68

δρ. Ρώτησε μετὰ τὸν υἱὸν του πόσον τιμᾶται ἡ ὀκᾶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε 20,2 δρ. "Αραγε ἀληθεύει τοῦτο ἡ ὄχι ;

'Ασκιανάκης Μιχαήλ

Η' Καστ. Πεδιάδος

163) "Ενα οἰκοδόμημα ἔχει σχῆμα τριγωνικοῦ πρίσματος. Τούτου ἡ βάσις ἔχει διαστάσεις 12 μ. καὶ 9 μ. (πλατ. καὶ ὕψος) καὶ τὸ ὕψος εἶναι 18 μ. Θέλομεν νὰ σοβαντίσωμεν αὐτό, δεδομένου δὲ ὅτι 1 τεκτονικὸς πῆχυς κοστίζει 18 δρ. νὰ εὑρεθῇ πόσα χρήματα χρειάζονται διὰ τὸ σοβάντισμα τοῦ οἰκοδομήματος.

Κιαγιάδης 'Εμμ.

Η' Πρακτ. Β. Γ. Χ.

ΑΛΓΕΒΡΑ

$$164) \text{ "Αν } \frac{\beta}{\psi} = \frac{\gamma}{\psi} \text{ νὰ δει.}$$

$$\text{χθῆ ὅτι } \frac{\alpha\chi - \beta\mu + \gamma\theta}{\lambda\chi - \mu\psi + \rho\omega} = \frac{\beta}{\psi}$$

Ν. Ζερβάκης

Ζ' Γυμν. 'Αγ. Νικ.

165) Νὰ λυθῇ ἡ ἑξίσωσις :

$$3(\chi^2 + 5)^{1/2} = 5(\chi^2 + 1)^{1/2}$$

'Ανδρουλάκης Μᾶρκος

Ηκ' Πρακτ.

165) β) Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα :

$$\chi^2 + \psi^2 - \chi\psi(\chi + \psi) = 160.$$

$$\chi^2 + \psi^2 + \chi\psi(\chi + \psi) = 580.$$

'Εμμ. Δετοράκης

Η' Γυμν. Καστ. Πεδιάδος

166) Τρεῖς ἀριθμοὶ ἀποτελοῦν γεωμ. πρόοδον. "Εὰν ἀυξηθῇ ὁ δευτεροςκατὰ 16 ἢ πρόοδος γίνεται ἀριθμητικῆ, ἐὰν δὲ ἀυξηθῇ ὁ τρίτοςκατὰ 128 ἢ πρόοδος γίνεται πάλι γεωμετρικῆ. Νὰ εὑρεθοῦν οἱ τρεῖς ἀριθμοί.

'Εμμ. Δετοράκης

Η' Γυμν. Καστ. Πεδιάδος

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

167) Δίδεται ἰσοσκελὲς τρίγωνον ΑΒΓ. Φέρω ἐκ τοῦ Α παράλληλον πρὸς τὴν βάσιν ΒΓ καὶ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ λαμβάνω τμήματα ΑΔ καὶ ΑΕ ἴσα. Δείξατε ὅτι τὰ Δ καὶ Ε ἀπέχουν ἐξ ἴσου ἀπὸ τὰ Β καὶ Γ.

'Ηρακλῆς Αὐγουλῆς
Τάξ. Ε' Β. Γ.Α.Χ.

168) Δίδεται ὀρθογώνιον εἰς τὴν γωνίαν Α τὸ ΕΒΓ, οὔτινος ΒΑ=γ, ΑΓ=β καὶ ἡ διχοτόμος ΑΔ=λ. Νὰ δευχθῇ ὅτι :

$$\frac{\gamma\alpha}{\lambda} = \frac{1}{\beta} + \frac{1}{\gamma}$$

ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑΣ

169) Νὰ κατασκευασθῇ τρίγωνον οὗ δίδονται δύο πλευραὶ β, γ, καὶ ἡ μεταξὺ τούτων περιεχομένη διχοτόμος δ.

Πικαδάκης Θεόδωρ.

Ηβ Πρακτ.

170) Νὰ ἀπλοποιηθῇ τὸ κλάσμα:

$$\frac{2\eta\mu\alpha. \sigma\upsilon\nu\alpha - \eta\mu\alpha}{2\eta\mu\alpha. \sigma\upsilon\nu\alpha}$$

Δεμπιδάκης Μαν.

Κα Ὁρ.

171) Νὰ δευχθῇ ἡ ταυτότης

$$\epsilon\phi\alpha - \epsilon\phi\beta - \epsilon\phi\gamma = \epsilon\phi\alpha \cdot \epsilon\phi\beta + \epsilon\phi\beta \cdot \epsilon\phi\gamma + \epsilon\phi\gamma \cdot \epsilon\phi\alpha$$

Καπενεκάκης 'Ιωάν.

Ηα Πρ.

172) Νὰ δευχθῇ ἡ ταυτότης:

$$\frac{\eta\mu 2\theta}{\beta + \sigma\upsilon\nu 2\theta} = \frac{\sigma\upsilon\nu\theta}{1 + \sigma\upsilon\nu\theta} - \epsilon\phi \frac{\theta}{2}$$

Βουρδουμπᾶς Μᾶρκος

Ζα Πρ.

173) Νὰ δευχθῇ ἡ ταυτότης:

$$\epsilon\phi \left[\frac{\alpha}{4} + \frac{\beta}{2} \right] + \epsilon\phi \left[\frac{4}{4} + \frac{3}{2} \right] = 2\epsilon\mu 2.$$

Στραβουδάκης Βασ.

Ηβ Β' Γυμν.

ΦΥΣΙΚΗ

174) Σῶμα βάλλεται κατακορύφως πρὸς τὰ ἄνω με ἀρχικὴν ταχύτητα $V_0 = 40 \text{ m/sec}$. Μετὰ 2 sec ἕτερον σῶμα βάλλεται ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου κατακορύφως πρὸς τὰ ἄνω με ἀρχικὴν ταχύτητα $V'_0 = 20 \text{ m/sec}$. Νὰ εὑρεθῇ με (Συνέχεια εἰς τὴν 16ην σελίδα)

ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ ΠΕΔΙΑΔΟΣ

Κατὰ τὸν κυριώτερον ἀγῶνα τοῦ ἐσωτερικοῦ πρωταθλήματος τοῦ Γυμνασίου μας, ἡ ὁμάς τῆς ὀγδόης τάξεως ἐπάσπασε θριαμβευτικὴν νίκην ἐπὶ τῆς ἀντιστοίχου τῆς ἐβδόμης τάξεως μὲ σκόρ 56—42. Καθ' ὅλην τὴν διαρκείαν τοῦ ἀγῶνος ἐπεκράτησεν ἡ ὁμάς τῆς Η' τάξεως καὶ δικαιολογημένως προεκάλεσε τὸν θαυμασμὸν τῶν σχετικῶς πολυαριθμῶν φιλάθλων μαθητῶν ὄσον καὶ μαθητριῶν, ποὺ παρηκολούθησαν τὸν ἄψογον ἀπο τεχνικῆς ἀπόψεως ἀγῶνα τῶν δύο ἰσχυτέρων συγκροτημάτων τοῦ Γυμνασίου μας.

Μὲ διαιτητὰς τοὺς κ.κ. Χουρδάκη καὶ Μπλανάκη ὁμάδες παρετάχθησαν ὡς ἀκολούθως.

Ἡ Ἀσημινάκις 20, Παρλαμάς 1, Παπαδάκης 21, Γραμματικάκης 6, Πετράκης 8, Γαλανάκης καὶ Βασιλάκης.

Ζα Καντιφεδάκης 3, Ζωγραφάκης 3, Τζανακάκης 4, Ὀρφανός 17, Μπελαδάκης 15, Γωνιωτάκης καὶ Καψοκέφαλος.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡ ὁμάς τῆς ὀγδόης τάξεως ἀνέπτυξε γρήγορον παίγνιδι καὶ κατώρθωσε νὰ προηγηθῆ εἰς τὸ ἀ' ἡμιχρόνιον μὲ 37—22. Εἰς τὴν ἐπανάληψιν ἡ ἐβδόμη τάξις ἐξάπελυσε σφοδρὰν ἀντεπίθεσιν καὶ κατώρθωσε νὰ μειώσῃ σημαντικὰ τὴν διαφορὰν. Ἀλλὰ ἡ ἀντεπίθεσις διήρκεσε ἐπ' ὀλίγον, ὁπότε τὴν πρωτοβουλίαν ἀνέλαβε πάλιν ἡ ὀγδοὴ διατηρήσασα αὐτὴν μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος. Δέον νὰ σημειωθῆ ὅτι ὁ ἀγὼν διεξήχθη εἰς ἰλασπῶδες γήπεδον, λόγῳ τῆς προηγηθείσης βροχῆς, ἄλλως τὸ σκόρ θὰ ἦτο εὐρύτερον. Διεκρίθησαν ἐκ τῆς ὀγδόης ἅπαντες καὶ ἐκ τῆς ἐβδόμης οἱ Ζωγραφάκης, Ὀρφανός καὶ Μπελαδάκης. Ἰδίως δὲ ὁ Ζωγραφάκης διὰ τὸ ἐξαιρετικὸν ἀμυντικὸν παίγνιδι τοῦ τὸ ὅποιον προεκάλεσε τὸν θαυμασμὸν τῶν θεατῶν. Ἡ διαιτησία τῶν κ.κ. Χουρδάκη καὶ Μπλανάκη ὑπῆρξεν ὁμορροῦτος.

Εἰς τὸ βόλλεϋ—μπῶλ ἡ ὁμάς τῶν θηλέων τῆς ὀγδόης τάξεως ἐνίκησε τὴν ἀντιστοίχον τῆς ἐβδόμης τάξεως μὲ σκόρ 2—0 σέτ. [15—9, 15—11]. Εἰς τὸ μπάσκει—μπῶλ ἡ ὁμάς τῶν θηλέων τῆς Ε' τάξεως ἐνίκησε τὴν ὁμάδα τῆς ΣΤ' μὲ σκόρ 42—13. Διεκρίθησαν ἐκ τῆς Ε' τάξεως αἱ Χαριτάκη καὶ Παπαδάκη.

Εἰς τὸ βόλλεϋ—μπῶλ ἡ ὁμάς τῆς ἑκτῆς τάξεως ἐνίκησε τὴν τῆς πέμπτης μὲ σκόρ 2—0 σέτ. [15—3, 15—9].

Εἰς τὸ ΒΟΛΛΕΥ—ΜΠῶΛ.

Κατὰ τὸν χθεσινὸν ἀγῶνα ἡ ὁμάς τῶν ἀρρένων τῆς ὀγδόης τάξεως ἐπεβλήθη τῆς ἰσχυ-

ροτάτης ὁμάδος τῆς ἐβδόμης τάξεως μὲ σκόρ 2—1 σέτ [15—9, 2—15, 15—11] Ἡ διαιτησία ὑπῆρξεν ἀμερόληπτος.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΣΗΜΙΝΑΚΗΣ

Ἀνταποκριτὴς Γυμν. Καστελλ. Πεδιάδος

Α' ΓΥΜΝ. ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον τοῦ σχολικοῦ ἔτους οἱ ἀθληταὶ τοῦ Γυμνασίου μας παρουσιά- ζουν μεγάλας ἐπιδόσεις.

Τὴν ὀλη προπόνησιν τῶν ἀθλητῶν μας ἔχει ἀναλάβει ὁ ἐξαιρετικὸς καθηγητὴς μας κ. Παγούρας μαζί μὲ τοὺς κ. γυμναστὰς μας. Ὁ κ. Παγούρας ὅστις ἔχει ἔλθῃ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐξ ἑνὸς τῶν γυμνασίων τῆς Κύπρου μας, ἀγωνίζεται νυχθημερὸν διὰ τὴν προπόνησιν μας. Καὶ πράγματι, ὅλες τοῦ αἰ προσπάθειαι δὲν ἔχουν ἀποβῆ ἄκαρποι. Ὁ κλασσικὸς ἀθλητισμὸς ἔχει νὰ μᾶς παρουσιάσῃ φέτο μεγάλας ἐκπλήξεις. Καὶ κατὰ πρῶτον εἰς τὸ ἀκόντιον. Ὁ Ἀνυφαντάκης Μύρων τῆς Η' Πρ. γνωστὸς εἰς ὄλους, ὅστις εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν Ἀρκαδίων κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν μὲ τὸ σκόρ τῶν 48 μ. 68, ἔχει μεγαλυτέραν ἐπίδοσιν. Εἰς τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῷ ὁ Καλλέργης Ἐμμ. τῆς ΣΤ' ἔχει κατορθώσῃ νὰ πηδήσῃ τὰ 2 μ. 30, πιστεύεται δὲ διὰ τὴν ἔχῃ φέτο μεγαλυτέραν ἐπίδοσιν.

Ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς δρόμους ἀντοχῆς θὰ ἔχομε φέτο μεγάλας ἐκπλήξεις.

Ἀλλὰ καὶ στὸ Μπάσκει καὶ Βόλεϋ Μπῶλ θὰ ἔχωμε φέτος μεγάλας ἐπιτυχίας.

Καὶ καθὼς μὲ πληροφόρησε ὁ κ. Παγούρας ὅστις ἔχει ἀναλάβει καὶ ἐδῶ τὴν προπόνησιν τῶν ἀθλητῶν, ἔχει ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Πιστεύεται δὲ, ὅτι τὸν ἐρχόμενον Μάρτιο ὅπου θὰ ἀρχίσουν αἱ συναντήσεις διὰ τὸ σχολικὸν πρωταθλήμα, θὰ ἔχωμε μεγάλας ἐκπλήξεις, καθ' ὅσον αἱ ὁμάδες ἀμφοτέρων τῶν γυμνασίων εἶναι ἐξ ἴσου δυναμικαί.

Μετὰ μεγάλης μας εὐχαριστήσεως ἐπληροφόρηθημεν ὅτι ἐφέτος πρόκειται νὰ ἀποκτήσωμε καὶ γυμναστήριον Μπάσκει καὶ Βόλεϋ Μπῶλ, τὸ ὅποιο ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς ἐφορείας τοῦ γυμνασίου.

Ἀξίζει λοιπὸν εἶνα μεγάλο εὖγε εἰς τὸν κ. Παγούραν καὶ τοὺς κ.κ. γυμναστὰς τοῦ γυμνασίου μας, διότι πράγματι καταβάλουν κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἀθλητισμοῦ μας.

Τοὺς εὐχόμεθα ὅπως ὅλαι τοὺς αἰ προσπάθειαι ἀποβῶν εἰς τὸ καλλίτερον.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

Ζ ΠΡ Λον Γυμν. Ἀρρ. Ρεθύμνης

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

*Αγαπητοί μας φίλοι συμμαθηταί και συμμαθήτριαι. Μέτρη'ν τόσα όπως πάντα χαρά άπαντούμε στα γράμματά σας. Μας γαμίζει ύπερφηφνεια τό κάθε σας γράμμα και μās συγκινεί ή άγάπη και εκτίμησή με την όποια περιβάλλετε τό περιοδικό σας.

*Αποστόλου Γεωργία τάξι Ζ' Γ.Θ.Ρ. Έγκρίνεται.

*Σικρακίη Έμμ. Η' Γ. Καστ. Κισ. Τα άνέκδοτα όχι με ενδιαφέρον.

*Κοντορίνη Άργυρούλα τάξι Ζ' Καστ. Κισ. Τό ποιμα καλό.

*Φραγκιζάκη Μανώλην Ζ' Γ. Σητείσις Τό άνέκδοτα καλά.

*Θεοδώρακη Χαρικλ. Ε' Γ. Παλαιχώρις. Άδιόρθωτο.

*Παυτελιδάκη Εδάγγ. τάξι Ζ' Β. Γ.Ρ. Έγκρίνονται.

*Σμητοπούλου Μαρία τάξι Ζ' Καστ. Πεδιαδος. Έγκρίνεται.

*Άλετριάν Έμμ. Γυμν. Άρχαίων. Τα λάθη πάντα γίνονται. Ό διαλογος χωρίς ενδιαφέρον.

*Νεονίκη Άντώνη Δ' Γ. Πέμπτις. Γιατί άντικατώνης τόσα πράγματα; Νά καταπίνεσαι με ένα θέμα και νά τό προσέχης.

*Τερζάκη Κων/νον τάξι Ε' Γυμν. Πόμπτις. Άλλο θέμα νά γράψης.

*Κραχιλίννη Σοφία τάξι Ζ' Γ. Ίεροπέτρας. Έγκρίνεται.

*Βακαλου Θανούλα Γ.Θ.Ρ. Έγκρίνεται.

*Γεωργακίη Κων/νον Ζ' Γυμν. Σητείσις. Γιατί δέν γράφης κανονικά σέ κόλλα διαγωνισμού από την μία μεριά.

*Δοικαλάκη Άνδρέαν Ζ' Πρ. Α.Γ.Α. Ρεθύμνης. Πολύ σέ εύχαριστούμε φίλε μας δά τό ενδιαφέρον σου.

*Δρακακίη Κων/νον τάξι Ζ' Κων. Δανου. Υπάρχει κάποιο ταλέντο χρειάζεται άνόμη μελέτη.

*Χανιωτάκη Μιχαήλ τάξι Δ' Γ. Πόμπτις. Θέλει διόρθωμα.

*Σαθρακίη Παναγ. Α. Γ. Ήρακλείου. Εύχαριστούμε.

*Άερική Δίκ. τάξι Η' Γ.Θ.Η. Έγκρίνεται.

κρίνεται.
*Ασημάκη Μιχ. Γυμνάσι. Καστ. Πεδιαδος. Σέ εύχαριστούμε.

*Κουμντάκη Εδύεν. Ζ' Γ. Πόμπτις. Έλήφθησαν.

*Πισράκη Στυλ. Ζ' Σητείσις. Πολύ συνηθισμένο θέμα.

*Διγενάκη Μαργαρίτα τάξι Γ' Γυμν. Βουκελιών. Θέλει διόρθωμα.

*Φυτρακίη Χαρ. Γυμν. Βουκελιών. Έγκρίνεται. Κανιαδάκη Χρήσταν και Μουρτζακή Ίω. Άρχιλοχάρι. Θέλου διόρθωμα.

*Φτασούλετον Όδος. Γυμν. Άρχιλοχαρίου. Σέ εύχαριστούμε.

*Κουκουβιτάκη Στυλ. Τάξι Ε' Γυμν. Κολυμβαρίου. Συνηθισμένο

θέμα τό περί Κύπρου. Γράψε άλλο από τη σχολική ζωή.

*Κατσεύλην Ίω. Καθηγητών Γυμ. Καστ. Κισ. Σας εύχαριστούμε θερμώς σεβαστέ μας κ. Καθηγητά διά

τά καλά σας λόγια πού μās φέρουν τόσο κοντά την πολυβασανισμένη

μας Κύπρο. Στο πρόσωπό σας βλέπουμε ένα θαρραλέο αγωνιστή της

Την προκήρυξιν θά φροντίσωμε νά δημοσιεύσωμε αν και είναι έκτετα-

μένη.

*Μαθιουδάκη Θ. Άπόφοιτον Παιδείας. Σέ εύχαριστούμε. Θά θέλαμε πού συγκεκριμένα πράγματα.

*Φυτρακίη Ίω. Άπόφ. Έκκλησι. Σχολής. Δέν είναι πλέον επικαιρον.

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Β' ΕΞΑΜΗΝΟ. Μετά τους διαγωνισμούς άρχίζει και πάλι ο κανονικός ρυθμός της λειτουργίας των σχολείων. Οι μαθητές και οι μαθήτριαι θά ξαναβρουν τους ένιους των και θά ξανακαθίσουν πάλι στα θρανία για νά συνεχίσουν τό έργο τους. Πολλές και πολλοί θά βγήκαν τραυματισμένοι από τον δεκαπενθήμερό άγώνα των διαγωνισμών, με ένα τραύμα όμως πού εύκολα γιατρεύεται κατά τό διάστημα πού επακολουθεί. Αυτό κυρίως τον σκοπό έχουν και οι διαγωνισμοί, νά δοκιμάζουν, νά ελέγχουν, νά στενοχωρούν, νά περιορίζουν για νά βγή κάτι καλύτερον. Τό β' εξάμηνο έχει προσορισμό νά επανορθώση τό κακό πού τυχόν έγινε στο πρώτο. Αυτό καλά πρέπει νά τό έξερουν όλες και όλοι πού ξανακαθίζουν σήμερα στα θρανία. Με απόφαση και με μαθητικό πείσμα πρέπει νά συνεχισθί τό έργο πού άρχισε τον Οκτώβριο για νά φθάση με εύχάριστο αποτέλεσμα τον Ιούλιο. Η Μαθητική Ηχώ εύχεται σέ όλες τις μαθήτριαι και τους

μαθητάς της Κρήτης νά δουν πραγματοποιούμενα όλα τα όνειρα και πόθους κατά τό Β' εξάμηνο του σχολικού έτους.

Ο ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΑΓΩΝ κάθε μέρα και μπαίνει σέ δεύτερη φάση. Τό Κυπριακό πλέον ζήτημα έγινε και Έλληνικό, και Διεθνές. Η Κυπριακή αντίστασις στις πόλεις και στα βουνά της Κύπρου δυναμώνει και κάθε μέρα ντροπιάζει και καταρακώνει τό γόητρο της δήθεν μεγάλης αυτοκρατορίας, ή όποία με τό τυφλό της όραση Χάρτινγκ νομίζει πως με τις άγχόνες της θά καταπνίξη μιá δίκαιη όργη και άγανάκτηση ένός έλευθέρου στο πνεύμα λαού.

Είς τό έξωτερικό οι χιλιάδες φίλοι της Ελλάδος παρακολουθούν με ενδιαφέρον τό όλο Κυπριακό ζήτημα, τό όποιο άφορα κάθε φιλελεύθερο λαό και άτομο. Είς τον διεθνή όργανισμών πολλές φορές ειπήθη και συνεζητήθη τό φλέγον ζήτημα.

Ήμεις οι μαθητές και μαθήτριαι της Κρήτης δέν αφήνομε εύκαιρία νά μη εκδηλώσωμε την συμπαθείά μας και τό αγωνιστικό μας πνεύμα διά την άπελευθέρωσιν της Μεγαλονήσου μας. Είμεθα δέ έτοιμες και έτοιμοι ανά πάσαν στιγμή νά θυσιάσωμε και την ζωήν μας διά τον ίερόν αυτών σκοπόν.

(Συνέχεια έκ της 14ης σελίδος)
τά πόσον χρόνον θά σμναντηθούν ταύτα και εις ποιον ύψος από τό σημείον της βολής (επιβράδυνσις $g = 10 \text{ m/sec}^2$)
Μ. Μουσειδής Γεώργιος

175) Δύτης μετά της ένδυμασίας του ζυγίζει 110 kg, πρέπει νά έριματισθί υπό μολύβδου βάρους 15 kg είδ. βάρους 113 gram* διά νά βυθισθί εις σύνηθεσ ύδωρ. Πόσος ο όγκος του δύτου μετά της ένδυμασίας του;
Ιωάννη Αλινακη

176) 21,47 gr ένός όξειδίου του χαλκού άναγόμενα υπό ύδρογόνου δίδουν 19,07 gr μεταλλικού Cu. Νά εύρεθούν 1) τό ίσοδύναμον του χαλκού και 2) ο έμπειρικός τύπος του έν λόγω όξειδίου.
Παπαδάκη; Στυλιανός

*Υπεύθυνος ύλης
ΣΠ. ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗΣ
Κυδωνιάς 23

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Στυλ. Χρ. Κατζημιχαήλ
Όδός Λίμνης (Όπισθεν
Άγίου Λουκά)